

SÓSKÚTI HÍRADÓ

2007. DECEMBER

V. évfolyam 3. szám

A polgármesteri hivatal ingyenes lapja

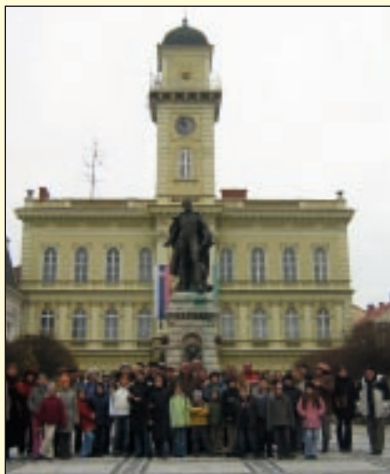

AMATŐR KÉPZŐMŰVÉSZETI TÁRLAT (14. oldal)

Szeretnénk köszönetet mondani mindazoknak, akik segítettek és részt vettek abban, hogy az amatőr művészeti kiállítás létrejöhessen és ilyen színvonalas legyen!

A Kulturális, Oktatási és Sportbizottság nevében:
Chrenkó Gábor

**HATÁROK NÉLKÜL
EURÓPA SZÍVÉBEN
- KIRÁNDULÁS SZLOVÁKIÁBAN**

(17. OLDAL)

MIKULÁS-ÜNNEP AZ ÓVODÁBAN (10. oldal)

Tisztelt Sós-kútiak!

Gondolom önök is – velem együtt – csak azt vették észre, hogy ismét eltelt egy év. Ilyenkor a hagyományoknak megfelelően egy kicsit visszatekintünk az elmúlt esztendőre. Mérlegetlünk mit tettünk jól, mit rosszul és mit tehattunk volna esetleg másképp. Mint a családoknál, úgy nálunk is a döntéseknél legfontosabb érvként mindig megjelenik a pénztárca vastagsága. A lassan már elmúló évet nem tudnám a gazdagság évének nevezni. Az állam az önkormányzatok költségvetéséből egyre kisebb szeletet hajlandó biztosítani, függetlenül attól, hogy milyen párt van éppen hatalmon, így a különbözetet a képviselő-testület döntései alapján itt helyben kell megkeresni. Az ígéretek mindig megjelennek, hatalmas pénzekről beszélve, aztán a valóság mindig bebizonyítja, hogy mint a füst el is szállnak. Lásd a személyi jövedelemadót, melyet azért hoztak létre, hogy az önkormányzatoknál maradvány a települések fejlődését segítse. A kezdeti 100%-ból ma már csak 8% marad helyben, a többit az állam lenyúlja. Konkrétan ez nálunk azt jelenti, hogy 29 millió forint marad a 370 millió helyett.

Óriási különbség van a két szám között. Mennyi mindent megvalósíthatnánk az évi 340 millió jogos pénzből! Azért is írom ezt, mert félok, hogy a beígért ingatlanadó is idővel az állam feneketlen zsákjába kerül. Már most gondolkodunk, hogy milyen módon lehetne hatását csökkenteni, vagy a családok részére akár még pozitívra is tenni, ha mégis kötelezővé válna bevezetése. Tudom, tudjuk, hogy mindehhez komoly bevételek kellene, ezért dolgozunk keményen a képviselő-testülettel együtt, még ha – mint ahogy a belső oldalakon olvasni fogják – köszönet helyett támadásokat is kapunk. Szeretném kívánni azt – egész Sós-kút jövője érdekében –, hogy végre összefogva, békeességben dolgozzunk ennek a kis falunak a felvirágoztatásáért.

Ennek reményében kívánok békés, boldog karácsonyi ünnepeket és sikerekben gazdag új esztendőt a képviselő-testület, a polgármesteri hivatal valamennyi dolgozója, községünk jegyzője és a magam nevében.

König Ferenc
polgármester

*Békés, boldog karácsonyt
és sikerekben gazdag
új esztendőt kíván
minden sós-kúti lakosnak*

A KÉPVISELŐ-TESTÜLET, A POLGÁRMESTERI HIVATAL
MINDEN DOLGOZÓJA ÉS

DR. ÚJHÁZI MIKLÓS
jegyző

KÖNIG FERENC
polgármester

Sós-kút Önkormányzatának lapja

Kiadja:

Sós-kút önkormányzata
www.soskut.hu
06-23/560-560
06-23/348-050

Kiadó és szerkesztőség:

2038 Sós-kút
Szabadság tér 1.

Szerkeszti:

M. Nagy Péter

Nyomdai előkészítés:

Hírözön Bt.
2030 Érd, Csalogány u. 6.

Nyomdai kivitelezés:

Rola-Print Kft.
2030 Érd, Hárslevelű u. 19.

Megjelenik minden második
hónapban, 1200 példányban

**A megjelent cikkek tartalmáért
a szerkesztőség nem vállal felelősséget.**

**A lapzárta időpontja volt:
2007. december 5..**

A TARTALOMBÓL

Kísérlet forgalomcsökkentésre.....	4
Iskola? Iskola!	5
Iható az artézi kút vize	7
A Bursa Hungarica ösztöndíj-pályázat nyertesi	7
Köszöntőfele	8
Honszerző Árpád.....	9
Óvodai hírek.....	10
Az igazságért	11
Két válasz	11
Amatőr művészeti kiállítás	14
Határok nélkül Európa szívében.....	17
A kertbarátokkal történt	18
Éry Béla.....	19
Óvakodjunk a trükkös tolvajoktól.....	20
Pumák Sós-kút felett.....	22
Állásajánlatok.....	25

Kísérlet a Mártírok és a Petőfi Sándor utcák forgalmának lassítására és csökkentésére

Az önkormányzat önmagában nem rendelkezik megfelelő eszközökkel

A Petőfi Sándor és a Mártírok utcák forgalma már a lakosságot zavaró mértékű. A két utca nem az önkormányzat útja, hanem része a magyar állam tulajdonában és kezelésében lévő 8104. jelű országos főútnak.

Az úton a közútkezelő évekkal korábban részleges súlykorlátozást rendelt el a teljes szakaszra. Ezen az úton a 12 tonnánál nehezebb gépjárművek fő szabály szerint csak engedéllyel közlekedhetnek. A behajtási engedélyeket a megyei közútkezelő adja ki. Általában figyelembe veszik az önkormányzat véleményét is, de ez csak az egyik vizsgálandó szempont. Az önkormányzat annak a gépjárműüzemeltetőnek támogatja a kérését, amelyeknek úticélja, vagy kiinduló célja (székhelye, telephelye) Sós-kúton, illetve Pusztazámoron van.

Önkormányzati trafipax?

Ezen kívül a nehézgépjárművek csak célforgalom esetén közlekedhetnek ezen az úton. Azaz a tilalom nem vonatkozik arra a járműre, melynek úti célja a táblával megjelölt úton vagy övezetben van.

A sós-kúti célforgalommal az a gond, hogy a gépjárművezetők többsége nem tartja be a sebességkorlátozást. Nemhogy a táblával jelzett 30 km/h-t, hanem a belterületen általánosan kötelező 50 km/h-t sem. Sokkal nagyobb gondot jelent azonban az átmenő forgalom. Azok a tehergépjárművek, amelyek általában a Tatabánya és Bicske felé vezető utat rövidítik le jogtalanul, vagy kényszerűségből, ha éppen pl. baleset miatt teljes útzár van az M0 úton.

Az önkormányzat lényegében nem rendelkezik megfelelő eszközzel a jogtalan átmenő forgalom csökkentésére és kiszűrésére. Felajánlottuk a megyei útkezelőnek, hogy huza-

mosabb időn keresztül rögzítjük az áthaladó járművek rendszámát, majd vizsgálat és intézkedés kezdeményezése céljából megküldjük nekik. Nem találtunk megértő fogadtatásra.

Már tavaly kezdeményeztük az országgyűlési képviselőknél, indítványozzon olyan jogszabálmódosítást, melynek értelmében az önkormányzat is lehessen tulajdonosa sebességmérő készüléknek és a jegyző is szabhasson ki bírságot gyorsajtás esetén.

A törvényjavaslat vitája most zajlik, reméljük, hogy lehetőségünk lesz erre. Ha igen, akkor belátható időn belül, állandó sebességellenőrzéssel gátat szabhatunk a gyorsajtásnak. *(Igaz, ebben az esetben a sós-kúti személygépkocsi-tulajdonosok is bírságokkal fognak szembesülni a sebességhatár túllépése esetén.)*

A rendszámok rögzítése és a megyei útkezelőnél történő ellenőrzése hiányában csak az erre jogosított hatóság segítségével lehet ellenőrizni a forgalmat. A forgalomban részt vevő gépjárműveket a helyi hatóság nem, csak a rendőrség és a Nemzeti Közlekedési Hatóság ellenőrei állíthatják meg és ellenőrizhetik.

Gyakoribb ellenőrzés

A képviselő-testület egyetértésével Csernyák Péter alpolgármester (a helyi Polgárőr Egyesület vezetője) megbeszélést folytatott Kozma Károly alezredessel, az Érd Városi Rendőrkapitányság vezetőjével. A megbeszélés eredményeként König

Ferenc polgármester egy olyan megállapodás megkötését kezdeményezte, amely segítséget jelenthet a forgalom mérséklésében. A megállapodás szerint az önkormányzat anyagi támogatása ellenében (tulajdonképpen szolgáltatást vásárol az önkormányzat a rendőrségtől), a rendőrség a szokásos időtartamon felül az év végéig hetente legalább még egy napon, és naponta minimálisan 4 óra időtartamban a polgárőrséggel együtt közúti ellenőrzéseket fog végezni a kérdéses útszakaszon.

Ez azt jelenti, hogy a rendőrség az év végéig hetente több alkalommal fogja ellenőrizni a főúton közlekedőket. Az ellenőrzésen kiemelt figyelmet fordítanak a tehergépjárművekre, és a jogtalan használat esetén a megfelelő intézkedést (bírság kiszabása, szabálysértési eljárás kezdeményezése) meg fogják tenni.

Drága rázók

Bízunk benne, hogy ez nem csak arra lesz jó, hogy a szabálytalankodók büntetést kapjanak, hanem arra is, hogy a folyamatos ellenőrzés hírének elterjedése hozzájáruljon a forgalom csökkentéséhez. Ez a fajta együttműködés már más településen is létezik és eredményesnek is minősíthető. Az önkormányzat szándéka, hogy a fokozott ellenőrzés a jövő évben se maradjon abba. Az ehhez szükséges pénzt biztosítani fogjuk.

A falu két végén lévő ún. „rázók” ügyében is tettünk lépéseket de a kapott szakvélemény alapján látható, hogy az nem kevés költséggel jár és egyebek mellett ezért sem egyszerű a megoldás.

Újházi Miklós

Iskola? Iskola!

Nehéz időket élünk mostanság. Ez minket se került el. Sokasodnak a feladatok, mindenkit nyomaszt a bizonytalanság.

Nehéz úgy élni, hogy alapvető dolgokban is a fejünk felett, a megkérdésünk nélkül döntenek. Úgy tervezni iskolát, hogy a normatíva, amivel a központi költségvetés támogatja hosszabb távon kiszámíthatatlan. Pedig az oktatás, akár a gyerekevelés, olyan terület, ahol az eredmények csak lassan mutatkoznak, sajnos elrontani sokkal gyorsabban is lehet.

Ez az ágazat már évek óta abból tartja fenn magát, hogy akik benne dolgoznak, azok nap mint nap átélik annak a szépségét és fontosságát, hogy a gyerekek miként alakulnak át a kezük alatt, még ha nagyon korlátozottak is a lehetőségeik.

Konfliktushelyzetek

Ötödik éve igazgatom a sóskúti iskolát. Számomra ez a számvetés ideje, és nem csak azért, mert idén lejár az ötéves megbízatásom. Azért is, mert ennyi idő alatt már láthatónak kell lenniük a változásoknak, már nem hivatkozhatok a kezdeti nehézségekre.

Az iskolaigazgatás bonyolult, sokrétű feladat, így a megítélése sem könnyű. Vezetőként napról napra adódnak konfliktushelyzetek, amikben semmiképpen sem lehet úgy dönteni, hogy az mindenkinek szája íze szerint való legyen.

De vajon mit sikerült megvalósítanom abból, amiért annak idején elvállaltam ezt az egészemberes feladatot?

A dőlt betűvel írt szövegek idézetek a vezetői programomból, amelyre a képviselő-testület bő négy éve igent mondott.

„Mikor először gondoltam arra, hogy megpályázom az *Andreetti Károly Általános és Művészeti Iskola* vezetését, elsősorban az a cél lebegett

a szemem előtt, hogy olyan iskola legyen belőle, ahová minden sóskúti gyerek örömmel jár, s a gyerekek szülei nyugodtak lehetnek afelől, hogy az iskolában szerzett tudás a továbbtanuláskor konvertibilis lesz.”

Persze a mindenki talán túlzás, de egészében véve nyugodtan nevezhetjük magunkat gyerek- és családbarát iskolának. Első évemben még rendszeresen előfordult, hogy egy-egy szülő megfenyegetett engem, vagy valamelyik kollégámat, ma már ez elképzelhetetlen. Diákjaink ellen se kellett fegyelmi eljárást lefolytatnunk több éve. Olyan helyzetben, mikor a mindenütt az agresszió növekedéséről számolnunk be az iskolákban.

Mindebben talán legnagyobb szerepe kollégáim türelmes és következetes munkájának van, de a helyi, speciális pedagógiai programunk bevezetése is sokat segített. A reggeli fogadásokat mindenki nagyon szereti, a délutáni leckeírást is többnyire, bár ahol dolgozni kell, ott mindig van természetesen ellenvélemény is. Minden szülőt, de a gyerekeket is, ha elég érettek már rá, partnerként kezeljük, ez sokat segít problémáink megoldásában. Szeretem a jókedvű munkát, sose hittem abban, hogy a magamutogató mártíromság több eredménnyel jár.

A kis lépések is eredményesek

Jövőbe mutató tervünk, hogy családbarát iskolaként iskolabarát család mozgalmat szerveznénk. Az ezzel kapcsolatos gondolkodást már egyik szülőnk el is indította internetes oldalunkon. Fontosnak érzem, hogy szülőinkben, tanítványainkban tudatosodjon, látszólag kis lépések is sokkal gyümölcsözőbbé tehetnék közös munkánkat. Például, ha egy gyerek időben lefekszik, és nyugodtan alszik (például nincs dohányfüst a szobában, és nem szól a feje mellett a tévé, amihez elegendő egy vagy két

fülhallgató) másnap nyitott szívvel és füllel hallgatja az órát! Vagy, hogy egy kézzelfogható dolgot említsek, tudományos vizsgálatok igazolták: az a gyerek, akinek minden este mesét mondanak, hatéves korára másfél évvel lesz fejlettebb kortársainál. Egyetlen mese! Csak hát mindannyian szeretjük a könnyebb utat választani.

Követjük a tőlünk középiskolába kerülő gyerekeink útját. Örömmel tapasztaljuk, hogy a nálunk szerzett tudással megállják a helyüket.

Az ünnepek fontosak

„Egy jó színvonalú közösség centrikus iskolának nagy szerepe lehetne benne, hogy legalább gyerekükön keresztül ne csak lakosok, hanem a közösség tagjai is lehessenek. ...Az általam elképzelt iskola ezt a szerepet nyíltan felvállalná, kihasználva azt a nem kis előnyt, hogy az általános iskolához kapcsolódva művészeti iskola is működik a községben.”

Fontosak nekem az ünnepek. Ezt még édesanyámtól tanultam. A nehéz napok is könnyebbek, ha néha felszabadultan nagyot harapunk a létezésbe. Az ünnepek megszentelnek és összekötnek. Polgármesterünktől sokszor hallottam, hogy büszke a községi ünnepeinkre és azok szokatlanul magas számú törzsközönségére. Én is büszke vagyok rájuk, és hálás vagyok a kollégáimnak és a gyerekeinknek, hogy egymást túlszárnyalva készítik ezek a szívhez szóló előadásokat. És itt említsem meg: köszönjük, hogy van kinek megmutatni, köszönjük, hogy kíváncsiak ránk! (Itt említsem meg, hogy kis szereplőinket megható október 23-ai műsorunkat követően a polgármester úr megvendégelte.)

És ahogy reméltem: Művészeti Iskolánkban tanító kollégáim is sokat tesznek hozzá közösségünk életéhez:

Folytatás a 6. oldalon

Iskola? Iskola!

Folytatás az 5. oldalról

Hogy csak néhány példát említsek: Színjátéktagozatunk tanára szavalt már többször is, a tanítványai által készített kis műsorok édesítik meg időseink világnapját, vagy az idei falukarácsonyt is például. A örömtelen megszaporodott kis néptáncosaink előadásai is zajos sikerrel szoktak járni. Most ősszel Vecernica táncegyüttessel Szlovákiában jártak, az ottaniak a tenyerükön hordozták őket.

De az idén ötödszörré megrendezett mesemondó versenyünk is, amelyet minden tavasszal versmondó verseny követ, ünnep. Több nagymamánk is van, akik korábban jó hírű budapesti iskolában tanítottak. Boldogság látni nekem az elképedésüket, honnan van ennyi tehetséges gyerek egy kis falusi iskolában? Azt csak én tudom, mennyi rengeteg munka van az elhangzott produkciókban a tehetségen felül!

Közös hajóban...

„Az épületen, illetve az iskola fenntartásához szükséges havi javadalmazáson felül minden oktatási intézménynek egyfajta szellemi környezetre is szüksége van, az az iskola, amely csak önös céljai szerint, és magába zártan működik és idomít, sohasem érheti el a célját.”

Szülőinkkel alkotott kis közösségünket erősíti az iskolaszék, ahol a pedagógusok, az önkormányzat, a diákok és a szülők is képviselik magukat. Közös hajóban evezünk ilyenkor, többnyire igen jó hangulatban, nem esik nehezünkre egyszerre húzni az evezőt... És az évenként rendezett iskolabál is összehoz minket, amiből hamarosan szép udvarunk, és játékok lesznek.

„Itt említeném meg azt az iskola és a község szempontjából egyaránt központi jelentőségű kérdést, hogyan lehet biztosítani, hogy az iskola meg-

felelő pedagógusgárdával legyen el látva.”

Mielőtt elvállaltam volna ezt a feladatot, megkérdeztem egy ismerős igazgatónőt, mi jelenti a legnagyobb problémát a munkájában. Azt felelte, a megfelelő tantestület kialakítása. Igaza volt. Mert egy közösségben 1+1 az korántsem kettő! Ugyanis egyetlen ember romboló, inkorrekt, vagy nemtörődő magatartása képes egy egész testület munkáját visszafogni. Az elmúlt években több ilyen pedagógus is távozott tőlünk, szerencsénkre békével, és mára egy olyan kiegyensúlyozott, komoly, szorgalmas munkatársi gárda alakult ki iskolánkban, hogy bármelyik igazgató megirigyelhetné tőlem.

Emelt szintű angol

„Társadalmi szempontból óriási veszteséget jelentett a pedagógustársadalom anyagi körülményeinek és presztízsének évekig tartó süllyedése, melynek következtében a szakma elnöiesedése tovább folytatódott, sokan legjobb szándékaik ellenére is távozni kényszerültek a szakmából, s a megmaradt gárda gyakran egyenlőtlen küzdelmet folytat olyan gyerekekkel, akik a szülői házból hozott mintáik alapján tanáraikat semmibe veszik.”

Sajnos, ez a helyzet azóta sem változott, nem is fog egyelőre. Mindenesetre annyit sikerült elérnem, hogy jelenleg 7 férfi tanárunk van az általános iskolában és kettő a művészetiben. Fontos szerepük van a fiúk férfivá nevelésében és az oktatásban. Jó lenne, ha a szülőink közül még többen átéreznék, milyen óriási szerepe van a gyerekek sikerében az otthonról hozott mintáknak. Bezárt lelkű, vagy megfélemlített gyereket, vagy éppen olyat, aki megtanulta a felelősség mindig másra áthárítható, szinte lehetetlen tanítani!

„Ugyanakkor a tanulók és a szülők szemében az iskola legfontosabb feladatává a sikeres életpályán való elindítás vált, nem pedig az emberformálás, amely a korábbi években a pedagóguspálya legfőbb vonzerejét jelentette”.

Ha egy szülő elsősorban csak a gyerek jegyeire kíváncsi, akkor a gyereket is csak az fogja érdekelni. Pedig jobb lenne, ha a körülötte lévő világ csodái érdekelnék, mert akkor sokkal több öröme és sikere lenne a tanulásban!

„...igyekszem majd, hogy az iskolai nyelvtanítás szintjét emeljem, ...Ez már csak az esélyegyenlőség miatt is fontos lenne, hogy a nyelvi tudást ne csak azok szerezhessék meg, aki képesek kifizetni a méregdrága magántanárt”

Az önkormányzat támogatásával ettől az évtől kisdíákjaink egy része emelt szinten tanulja az angolt. Az első tapasztalatok azt mutatják, a gyerekek többsége élni is tud a lehetőséggel, reméljük, az eredmények is hamarosan kezdenek jelentkezni.

Szemléletbeli változás kell

„A másik döntő jelentőségű változást az oktatásban az internet megjelenése okozta. Korábban, mivel az információkhoz való hozzájutás korlátozott volt, az információ önmagában is érték volt, ennek átadása önmagában hordta fontosságát. Ma könnyen mondhatja akárki, minek járjak iskolába, ha bármiről tíz perc alatt komplett anyagot gyűjthetek le a hálóról? Azért, mert kötelező, a haverok miatt, vagy azért, mert olyan tanárokkal találkozom ott, akiknek segítségével a megismert tényeket összefüggő képekké tudom rendezni, mert az ő fejükben sem csupán nem csak egy - esetleg azóta részben elavult - ismerethalmaz van, hanem a tanulás éve alatt fáradságos munkával kialakított személyes szakmai világkép? Így ismét ugyanoda jutot-

tunk vissza, a pedagógusok központi szerepéhez.”

Azóta utolért engem a törvényi szabályozás, amely azt tűzte ki célul, hogy az iskola legfőbb értékmérőjének a továbbiakban nem a csupán bemagolt tényeket, hanem a tanulás közben megszerzett képességeket, kompetenciákat fogja tekinteni. Mostantól ezt minden évben méri az iskola két vagy három évfolyamán, s az eredményeket megküldik a fenntartónak és az iskolának. Szemléleti változásra van szükségünk ahhoz, hogy e téren komoly javulást érjünk el.

Elfogadott értékrendszer

„Igazgatóként éppen ezt tekinteném legfontosabb feladatommak, hogy igyekezzem az ehhez a nehéz munkához feltétlenül szükséges inspiráló, igényes, bizalmon és kölcsönös felelősségvállaláson alapuló légkör kialakítását.”

Egy vezető, akár csak egy kormány kétféle módon támaszthatja alá hatalmát. Erőszakkal, vagy közös, elfogadott értékrendszerrel,

röviden szólva közös igazságba vett bizalommal. Bizony nem könnyű kenyér megteremteni az utóbbi rendszerét egy testületben. A megfélemlítés útja egyszerűbb, gyorsabb, csak olyan tájakra vezet, ahová nem kívánkozom.

Így maradtam a nehezebb útnál.

Hatosztályos álom

„Talán érdemes lenne megfontolni egy olyan hatosztályos középiskola létrehozását, amelyet Sós-kút esetleg több környékbeli községgel közösen működtetne, s amely egyféle körzeti középiskola volna, egyszerre gimnázium és szakoktatási intézmény, ahol a szakmatanulás az utolsó két évre korlátozódna és ahova minden helyi diák automatikusan felvételt nyerne, s csak két év után kéne vizsgát tenni a továbblépéshez.”

Akik közelebről ismernek, tudják, ma is ez az álomom, amit úgy érzem a jelenlegi körülmények sok szempontból „aktualizálnak”. Amit meg tudok érte tenni, azt a keveset megteszem.

Szabadosné Vargha Magdolna

Iható az artézi kút vize

Az utóbbi időben egyre többen fogyasztják újra a Szabadság téren található artézi kút vizét. A víz feléledő népszerűségét – vélt, vagy valós – kedvező élettani hatásainak, különösen az emésztőrendszerre gyakorolt kedvező hatásának köszönheti.

A kút vize a kilencvenes évek elején szennyezettsége miatt az ivásra alkalmatlanná vált. Tekintettel arra, hogy információink szerint egyre többen isznak a kút vizéből, az önkormányzat kérésére az Érd és Térsége Víziközmű Kft. környezetvédelmi laboratóriuma 2007. november 12-én mintát vett a kútból és megvizsgálta a vizet.

A vizsgálat örömteli eredményt hozott. A természet ismét bizonyosságot adta öntisztuló képességének. A víz kicsit keményebb, valamelyest magasabb a vas- és ammóniatartalma, ugyanakkor a mintavétel idején baktériummentes volt. A laboratórium 19 tényezőt vizsgált, és a már említett három esetben mérte a határérték túllépését. Ennek eredményeként a víz kifogásolt minőségű ivóvíz minősítést kapott.

Összességében ez azt jelenti, hogy a víz fogyasztása az egészségre nem ártalmas. Tehát, aki akarja az fogyassza nyugodtan. Azonban a megfelelő vizsgálati eredmény ellenére azt tanácsoljuk, hogy ezt csak felnőttek tegyék, kisgyermekeknek (különösen csecsemőknek) ne adják.

Újházi Miklós

A Bursa Hungarica ösztöndíj-pályázat nyertesei

Tájékoztatjuk a Bursa Hungarica ösztöndíjpályázatot figyelő érdeklődőket, hogy a meghirdetett „A” és „B” típusú ösztöndíjpályázatra 6 fő jelentkezett a községből.

A pályázatra azok jelentkezettek, akik nappali tagozatos felsőoktatási intézményben tanulnak és a család havi, egy főre jutó jövedelme nem haladja meg a mindenkori öregségi nyugdíjminimum 150 %-át.

A pályázatra benyújtott 6 fő kérelmét a szociális és egészségügyi bizottság a 2007. november 21-i ülésén bírálta el, melynek eredményeképpen mind a hat pályázó részére megállapította a tanulmányaik kiadásait támogató ösztöndíjat, melyet 2008 márciusától havi 5000 Ft-tal 10 hónapig fizet az önkormányzat részükre.

A hat pályázó a következő: *Somogyi Róbert, Szimandl Barna, Korozmán Eszter, Varga Borbála, Sulykó Szilvia, Drubics Balázs.*

Gratulálunk a sikeres továbbtanulásukhoz, és bízunk benne, hogy az önkormányzat által megállapított támogatás biztosítja számukra a felhőtlenebb tanulást. További sikereket és jó eredményeket kívánunk tanulmányaikhoz!

Az önkormányzat szociális és egészségügyi bizottságának nevében:

Chrenkó Marianna

A GÁZÁRTÁMOGATÁSRÓL

A Magyar Államkincstár által folyósított gázártámogatási igényekkel foglalkozó szervezeti egység új címei:

Gázártámogatási ügyek ügyfélszolgálat: 1115 Budapest, Bartók Béla út 120–122. **Levelezési cím:** 1431 Budapest, Pf.: 148. **Telefonszám:** 371-9947, 371-9939. **Faxszám:** 371-99-59. **Félfogadási idő:** h.– cs. 8–17, p. 8–12.

Köszöntőféle

Pátrovics Benedek 60. születésnapjára

Benó, Benedek, Pisti, Kisbenó – sokféle néven ismerik. De a sok név ugyanazt a személyt takarja. Hatvan évvel ezelőtt Pátrovics Benedek és Szimándl Teréz gyermekeként, Benedek István néven, Sós-kúton látta meg a napvilágot. Sós-kúti is, pusztazámori is. Gyermekkorát, fiatalságát nagyrészt szülőfalujában töltötte. Pusztazámorra 1971-ben történt házasságkötése után költözött, de munkahelye még több mint 15 évig a sós-kúti kőbánya volt. Kétlaki életet él, Sós-kúton és Zámoron egyaránt sok időt tölt. Legszűkebb családjá, sok jó barátja, majd 1988-tól munkája is a szomszédvárhoz kötötte, népes rokonsága, szintén nem kevés barátja, szülője és pincéje Sós-kúthoz.

Pátrovics Benedek 1991. februártól alpolgármesterként irányította a falut, majd sokak unszolására vállalta el, hogy megméretteti magát 1991. áprilisában az időközi polgármester választáson, melyen a választók bizalmát elnyerve Pusztazámor polgármestere lett.

Az idő messzesége ma már romantikus szépségbe öltözteti a kezdeti nehézségeket. Amikor hivatalba lépett, a településnek alig 20-30 millió forint vagyona volt, többnyire erősen leromlott állagú középületek (pl. az iskolát és óvodát magában foglaló 100 éves kúria, a községházának ott-hont adó szintén 100 éves kiskúria), illetve néhány telek. Az induló állapot érzékeltetésére talán elég annyi, hogy a községházán 1992 karácsonyáig még mosdó sem volt, pedig a polgármesteri hivatalon kívül az az épület adott helyet a postának és az

orvosi rendelőnek is. Ma már kicsit ironikusan úgy mondhatjuk a 15 évvel ezelőtti évekről, hogy „Legendás idők voltak”.

Pátrovics Benedek első polgármesteri évében Pusztazámor költészetét nem érte el a 20 millió forint összeget, az induló pénzkészlet mindössze 2,5 millió forintot tett ki. A faluban nem volt vezeték gáz, csatorna, az utak 90%-a burkolatlan volt. Pusztazámor a Dél-Budakörnyék minden tekintetben a legelmaradottabb, legszegényebb települése volt. A tanácsi rendszerben szerep nélküli községnek minősített stagnáló lakosságú faluból az általános iskola felső tagozatát a körzetítés eredményeként 1977-ben a sós-kúti általános iskolába olvasztották. Az alsó tagozatos gyermekek hivatalba lépésekor két összevont osztályban tanultak. Pátrovics Benedek rengeteg időt és energiát ráfordítva igyekezett felrázni a téli álomban lévő falut.

Erőfeszítéseit siker koronázta. Pusztazámor ma csaknem 1100 lelket számlál. A településen mára kiépült valamennyi közmű, a belterületi utak minden négyzetmétere

szilárd burkolatot kapott. A gyermekek minden igényt kielégítő új épületben járhatnak óvodába és az általános iskola 1-4. osztályába. A száztíz éves, rommá vált kultúrház helyén esztétikai élményt is jelentő modern egészségház épült. A falu főtere a környék díszé és megújult a községháza is. Hosszas lehetne sorolni még a példákat. A település vagyona mára meghaladja a másfél milliárd forintot,

az 1991. évi induló állapot több mint ötvenszeresét! Pátrovics Benedek már hivatalba lépésekor hitte és hirdette, hogy „gyermekünkben a jövő”. Nevéhez fűződik az összevont alsó tagozat bontása, és a Községi Ösztöndíj, melyet az 1995. évben, az országban elsők között – az ő kezdeményezésére – alapított a pusztazámori önkormányzat. A falu fejlődése elválaszthatatlan az ő személyétől és tevékenységétől. Ezt az ott lakók is elismerték, és elismerésüknek bizonyosságát is adták. Újra és újra nagy többséggel választották meg Pusztazámor polgármesterének. A legutóbbi választáson, 2006. október 1-jén ötödik alkalommal nyerte el a lakosság bizalmát.

Benedek gyakori és szívesen látott vendég Sós-kúton, legyen szó akár önkormányzati, vagy iskolai rendezvényről, vagy „csak” baráti találkozóról. Jó kedélye, humora, kedves egyénisége üde színfolt a mai sokszor fásult, fáradt világban.

Talán mindannyiunk nevében kívánhatok neki még sok-sok boldog születésnapot, és nagyon jó egészséget!

Újházi Miklós

Honszerző Árpád

Életével, tetteivel bizonyította, hogy rászolgált a nevére

A „Honszerző Árpád” cím, nagy megegyőzőnk, Benedek Elek Árpád fejedelem életéről írt, életrajzi regény-nyé összeálló legendáriumának címe. A jó cím sokszor, így ebben az esetben is, önmagáért beszél. Sokan talán még emlékeznek erre a szókapcsolatra. Arra azonban, hogy ki és milyen okból írta le, már bizonyosan jóval kevesebben. Ismertebb kell, hogy legyen Vörösmarty Mihály örökbecsű, nevezetes verssora, mely szerint: „Itt küzdenek honért a hős Árpádnak hadai;” (Vörösmarty Mihály: Szózat – negyedik strófa). De vajon eleget tudunk-e arról a személyről, akiről ezeket az írók és költők leírták? Nem hiszem. Persze, azt szinte mindenkinek tudja, hogy a honfoglaló magyar törzsszövetséget Árpád vezette a Kárpát-medencébe. Ezt a földet őseink a világot teremtő Arany Atyácska és fia a Tűzkovács király (más néven Hadak Ura) által a pusztai fiainak adott ajándékként, a „világ rámájának aranyos szegelete” néven ismerték. Az ajándékot a mondák szerint sok hős próbálta megtalálni. Volt, aki a közelébe sem jutott, hiszen Hunor és Magyar a Fekete-tenger partján telepedtek le népükkel. Akadt olyan hős, aki megtalálta, de csak néhány évig birtokolhatta. Ilyen volt Keve kapitány és Attila a hun nagykirály. Volt, aki eljuthatott a határáig, de be már nem léphetett. Ez Álmos vezér sorsa lett. Végül volt, aki beléphetett, megszerezte népének és megtarthatta. Ő volt Árpád fejedelem.

Miért írok ezekről a régi legendákról? Mert krónikáink szerint 1100 évvel ezelőtt 907-ben esett el Árpád három fiával együtt a pozsonyi csatában. Árpád halála egyben a honfoglalás befejezését és a magyarság állama megalapításának lezárását jelentette. Honfoglaló vezérünkön komoly, mértéktartó, kizárólag ob-

jektív megállapításokat tartalmazó írás nem sok született. Nem is született, mert abból a korból kevés olyan megbízható forrás maradt fenn, amelynek szerzője ismerhette fejedelmünket. A magyarokat megemléző történetírók, pl. Ibn Ruszta, Gardízi, Bíborbanszületett Konstantin később éltek mint Árpád, és csak korábbi ismeretlen utazók információi alapján, vagy hallomás után írtak őseinkről. Vagy kortársai voltak Árpádnak, mint Bölcs Leó bizánci császár, de csak oly mértékig foglalkoztak a magyarsággal, ameddig a Bizánci Birodalom érdeke kívánta. Ráadásul a kortársak is csak másoktól szerzett információkból merítettek, személyesen nem ismerték őt. Így tehát a legendák elengedhetetlenek ahhoz, hogy megértsük Árpád jelentőségét.

Árpád életéről a honfoglalást közvetlenül megelőző évekig szinte semmit nem tudunk azon kívül, hogy Álmos vezér gyermekeként 840 (vagy 850) körül született. Azt is csak a mondákból ismerhetjük, hogy még apja életében, pajzsra emelve választották a hét magyar törzsszövetségének vezéréül. Azonban máig az is vita tárgya, hogy a szellemi vezetőt jelentő kende tisztséget viselte, vagy a tényleges vezetői hatalmat birtokoló gyula volt. Van olyan nézet is, amely szerint Árpád nem is a születéskor kapott neve volt fejedelmünknek, hanem a tisztsége. Korábban még én is úgy tanultam az iskolában, hogy a neve az árpa szóból, annak kicsinyítő képzős változatából származik. Ez azonban ellentmond a pusztai lovas népek névadományozási szokásainak. Komolyan hihetjük, hogy egy erős, több mint 20 000 harcost kiállító nép vezérét „gabonácskának” hívták? A magyarság hosszú ideig

részese volt az onogur–bolgár törzsszövetségnek. Az onogur nyelvből magyarázva az Árpád kifejezés jelentése Védmező Hős (Dümmerth Dezső: Árpád nyomában). Lehet, hogy Árpád tisztségét és nevét vezérré választásakor kapta? Életével, tetteivel bizonyította, hogy rászolgált erre az elnevezésre. A magyar portyázó seregek, többnyire a morva birodalom szövetségeseiként már 862 óta többször megfordultak a Kárpát-medencében. Ismerték és tudták, hogy alkalmas a letelepedésre. Sok tudós véleménye szerint ezeket a portyákat Árpád és társfejedelme Kurszán szervezte, és gyakran vezette is. Árpád vezetői zsenialitására a 893. évtől van több információ. Ma már tudjuk, hogy a honfoglalás nem egy kétségbeesett menekülés volt a besenyők támadása elől, hanem tudatosan megtervezett hadművelet, amelyben a besenyők elleni harc egy epizód volt csupán.

A honfoglalás lényegében 894-ben kezdődött (a 895. év a magyar főserg Kárpátokon történő átkelésének dátuma!) és 905-ben ért véget. A 900. évre a magyar törzseké lett az egész Kárpát-medence. Kurszánt 904-ben egy tárgyalás alkalmával orvul megölték, Árpád egyeduralkodó lett. A honfoglalás befejeztével 905-ben Árpád megtiltotta a magyar seregeknek a további portyázást és békét kötött a környező népekkel, akik adó fizetésével ismerték el a magyar törzsszövetség államának hatalmát. Azonban csupán két év telt el és a Frank Birodalom uralkodója Gyermek Lajos támadást indított őseink ellen. A bajor–frank hadsereg célja a magyarság megsemmisítése volt (... rendeljük, hogy a magyarok kiirtassanak – Bajor Krónika), és en-

Folytatás a 10. oldalon

Honszerző Árpád

Folytatás a 9. oldalról

nek érdekében mintegy 100 000 fős sereget indítottak útnak. A támadó sereg két hadoszlopban a Duna két partján vonult fel. A 907. július 3-án kezdődött öt napos ütközetben a magyar csapatok külön-külön verték szét ezt a két hadoszlopot, és a Dunába süllyesztették az élelmet és más utánpótlást szállító hajórajt is.

A győzelem teljes volt, a támadó had megsemmisült. A győzelemért azonban nagy árat kellett fizetni. A csatamezőn esett el Árpád három fia Tarhos, Üllő és Jutas, maga a nagy fejedelem néhány nappal később halt bele Pozsonynál kapott sebeibe. A rendkívüli veszteség azonban abban a korban szinte hihetetlen eredménnyel járt. A magyarság végleges hazát, és a fejlődéshez elengedhetetlenül szükséges háborítatlan nyugalmat nyert. A magyar állam területére több mint 120 évig ellenséges hadsereg nem lépett. Azokban a zaklatott időkben, országok, sőt birodalmak enyésztek el néhány év alatt, népek tűntek el, vagy olvadtak be más népekbe egy-két évtized alatt. Árpádnak, Árpád fiainak és harcosainak áldozata árán egy nép – a magyarság – egy évszázadnál több időt kapott belső békében, nyugalomban a gyarapodásra, a fejlődésre. Szent István

keresztény állama nem a semmiből jött létre, a száz éve létező, Árpád alapította magyar államot szervezte át keresztény országgá. Mai hazánk, mai népünk Szent István nélkül nem létezne, Szent István állama Árpád nélkül létre sem jöhetett volna. Ebből következik, hogy mai népünk, a mai Magyarország sem létezne a honfoglaló fejedelmünk által lerakott erős alapok nélkül. Ezt soha nem szabad elfelejtenünk.

UTÓSZÓ

A sóskúti általános iskolás gyermekek bizonyosságát is adták annak, hogy nem akarják elfelejteni. Október 25-én emlékeztek meg Árpádról. De nem csak emlékeztek, annál többet tettek. Azon a délutánon a Kárpát-medence korábbi lakói (kelták, rómaiak, avarok) és a honfoglaló magyarok életmódjával, eszközeivel ismerkedtek. Dr. Mester Edit régész és kollégái sok érdekességet árultak el őseink mindennapjairól. A diákok a bemutatott szerszámokat, fegyvereket kipróbálhatták, a korhű ruhákat felpróbálhatták, és még kézügyességüket is próbára teheték. Azok a gyermekek, akik részt vettek ezen a programon talán jobban megértették őseinket, lélekben talán egy kicsit közelebb kerültek hozzájuk.

Újházi Miklós

Ünnepi készülődés az óvodában

Nemcsak a szállingózó hópelyhek jelzik a karácsony közeledtét decemberben, hanem a jó öreg Mikulás látogatása, a csillogó-villogó, finom meleget adó adventi koszorú fényes gyertyái, a porhanyós mézeskalács illata, és az egész óvodát elárasztó ünnepi hangulat. Szeretik ezt gyermekek és felnőttek egyaránt, hiszen az otthon melege, a család a legfontosabb az emberek számára. Óvodánkban nap mint nap ünnepi meglepetések várták a gyerekeket december elején. Legelőször az iskolások jöttek vendégségbe, hogy karácsonyi énekes, zenés műsorral kedveskedjenek a kisebbeknek. Az óvodások tátott szájjal figyelték, hogy egy-egy társuk, és a kisiskolások hogyan szólaltatják meg a hangszereket. Másnap a teraszt díszítette fel az óvoda apraja nagyja közös erővel, hogy így hangolódjunk az ünnepekre.

December 6-án a Mikulás ajándékozta meg a jó és mégjobb gyerekeket sok-sok finomsággal. (Na, jó őszintén megvallva itt azért akadt olyan rosszposztó, akivel meg kellett ígertetni, hogy az elkövetkezendő 365 napban ... hm, hm)

A Mikulás-délelőtt után a felnőttek volt a főszerep. Az óvoda egyik csoportja valóságos manógyárrá változott. Volt ott mézeskalács sütés, díszítés, gyertyadekorálás, ajándék-kísérő- és képeslapkészítés, adventi koszorú és karácsonyi asztaldíszgyártás is. Bizony sajnálhatja, aki kimaradt belőle.

A december fennmaradó részére még tervezünk egy karácsonyi bábelőadást a gyerekeknek, és 19-én egymás közt megünnepeljük a karácsonyt is.

A kedves olvasóknak a gyerekek az óvó nénik és dadusok nevében kívánok meghitt, harmonikus készülődést és áldott karácsonyt!

Ketter Gabriella
óvodapedagógus

Megújult az óvoda

A nyár elején örömmel fogadtuk a hírt, hogy bár szűkös a költségvetés, idén mégis felújítják az óvodában a fűtési rendszert és vizesblokkot. A szünet alatt kíváncsian vártuk, vajon milyen lesz a végeredmény. Azt kell, mondjuk, a legmerészebb álmaink váltak valóra. Végre kulturált körülmények között tisztálkodhatnak a gyerekek, és ez mindent megér.

Ezúton szeretnénk köszönetet mondani az önkormányzatnak az anyagi támogatásért, a vállalkozóknak a szép munkáért! Külön köszönet az óvó nénik és dadusok kitartó munkájáért, mellyel most is bizonyították, a nemes cél megéri a fáradságos munkát. És nem utolsósorban köszönjük Benkő Jenőné Viki néninek is a segítséget a takarításban.

Az ovisok és szülei

Az igazságért

Egy település újságjában – főleg ha az karácsonyi szám – a köszöntőn és a jókívánásokon kívül egy polgármesternek nemigen kellene mást írnia. Most mégis el kell térnem ettől a szokástól. Kurán József, a nemzeti, keresztényi, polgári összefogás lapjában – melynek címét csak azért nem írom le, mert olyat ő még nem tett – folytatta eddigi áldásos tevékenységét, küzdelmét az igazságért.

Kezdeném Vidéki Ferenc higgadt, szakszerű és tényekkel alátámasztott válaszána anyaggyűjtésével. Nem hiszem, hogy nekem Kurán Józsefnek ki kellene adnom egy fiókomban lévő, 70 éve készült családi fotót. Bár cik-kem írásakor még nem tudom, hogy milyen minőségben tudom azt az újságban közölni, mégis megkísérlem. Bár tudom, hogy az igazságot, mint szót, annál a csoportnál nem ismerik.

Néhány adalékot azért szeretnék leírni. Vidéki Ferenc egy általa készített tanulmányt hozott az irodámba, hogy Sós-kút fejlődéséért ezt kell végrehajtani: a Kálvária hegytől egészen a biai

határig fejlesztést kell végrehajtani. Újraépíteni a malmot, száz férőhelyes gyógyszállót építeni, a Barátházban pinceborozókat, csak cigányzenével, a biai úti pincéknél borozókat, itt viszont csak fúvószenekarokkal, és még jó pár oldalon sorolhatnám. Ehhez természetesen EU-s pénzeket felhasználva. Ebből a több milliárdos beruházásból valamelyik nagyobb összegű részt a falu társadalmi munkával építse meg, hogy Brüsszel lássa komolyságunkat. (Brüsszelbe csak kódok alapján mehetnek a pályázatok, ország- és településnév nélkül, azért, hogy ne lehessen befolyásolni az elbírálást.) A tervezési díjakat, a pályázatátás díját és az önrészt, melyek összességükben több százmilliót is elérhetnek, rakjuk mellé, de erre is pályázhatunk. Vidéki Ferenc később szóban több alkalommal kifejtette, hogy az önrészt részben befektetők adnák össze. Az uniós pályázatok fő szabályként utófinanszírozásúak, így még több milliárd forint hitelt is fel kellene venni. És mindezt ki fizetné vissza? A kérdés azért is jo-

gos, mert az ötleten és annak komoly megvételi árán kívül még kaptam egy budapesti címet, dr. XY-ét, hogy ő írja meg a pályázatot, természetesen nem ingyen. Na ez az, amiért börtön is járhat, komoly pénzbüntetéssel és a település további pályázatokból való kizárásával együtt. Ezt nevezik Európában korrupciónak. És ha véletlenül már pénzmozgás is történt, azt büntetőkamatokkal, teljes egészében vissza kell fizetni.

Mindez csak töredéke a „komoly, szakszerű” tanulmánynak. Természetesen a falu honlapjára teljes terjedelmében feltehető.

König Ferenc polgármester

KÉT VÁLASZ

KEDVES VINCE!

Szeretnék válaszolni a Jobbítani című újságban a Te aláírással (Pecsenka Vince) megjelent cikkre. Örülök, hogy haza-haza látogatsz szülőfaludba és ott elbeszélgetsz az emberekkel. Én is szívesen látlak bármikor. Bár nem nevezted meg barátodat, de a körülírásból és az önkormányzati megbeszélésből sejthető, hogy Kurán Józsefvel találkozál, aki elmesélte, hogy Veresegyházán a helyi polgármester és baráti köre egy világcéget szeretett volna letelepíteni. Népszavazás, indulatok az önkormányzat honlapján és szerencsések ők, hogy lehetőségük van megszólalni az önkormányzat által fizetett médiafelületeken.

Örülök, hogy nem csak nálunk van ez így, hanem más településeken is. Hiszen, mint tudod Sós-kúton is mindenkinek jogában áll a helyi újságba cikket írni (és azok meg is jelennek!) vagy honlapunkon észrevételeket tenni. Ha megnézed a rajta lévő hozzászólásokat, láthatod, hogy az olyan negatív, jelgés, mint például bizonyos „astbury, DANII, epk947” megnevezéssel aláírt levelek is megjelenhetnek akár Fórum, Vendégkönyv vagy Panaszláda oldalainkon. Bár e tekintetben tanulhatnánk Veresegyház-

hától, hiszen ott mindenki vállalja neve aláírását cikkei alján. Pedig példa már volt Sós-kúton is erre, amikor a szeméttelapi népszavazásnál nyilatkoztam a televízióknak és nevemmel aláírt szórólapot küldtem szét a lakosoknak. Már akkor is megvettem – hasonlóan hozzád – a sunyi, név nélküli, hazugságokat terjesztő embereket. Kérdésedre pedig van válasz is, az akkori képviselő-testület egyhangúlag támogatta a szeméttelakó létesítését, a mai képviselő-testületből csak egyetlen személy volt tagja akkor is a döntéshozóknak: Bereczki Ancsa. Tudomásom szerint a rendelkezésükre álló információkból a legjobb döntést hozták, az már kérdéses, hogy milyen szerződés készült volna. De szeretnék visszatérni cikked elejére, mert a fecskendőgyárral kapcsolatban az ott leírtak az igazsággal sajnos még köszönőviszonyban sincsenek.

Veresegyházán a jelenlegi polgármester függetlenként már 42 éve (!) ül székében, korábban, mint tanácselnök. Képviselő-testülete 17 tagjából 2 MSZP-s, 10 fideszes a többi különböző csoportok tagja. A fideszes többségű kép-

Folytatás a 12. oldalon

KÉT VÁLASZ

Folytatás a 11. oldalról

viselő-testület 15–2 arányban fogadta el tavasszal az üzem letelepedését. Majd ugyanez a testület – mivel a népszavazáson csak a lakosság 35%-a vett részt (érvényességhez 50%+1 szavazat kell) ezért az érvénytelen volt, bár a résztvevő lakosság többsége, 56%-a igent mondott – figyelembe véve a lakosság akaratát, a fideszes képviselők egy részének szavazatával 10 igen, 5 nem, 2 tartózkodás mellett megszavazta a letelepedést. A beruházó látva egyes csoportok és emberek negatív hozzáállását mégsem fogadta el a számára kedvező döntést, hanem új helyszínt keresett. Mi volt a lakosság panasza? Képzeld el Sós-kút vonatkozásában, hogy a Habsburg-villa helyén egy több tízezer négyzetméteres üzem épülne, az alatta lévő területen pedig több tíz- vagy százmilliós villák állnának. A gyárat a Bem vagy Wesselényi utcák valamelyikén közelítenék meg. Az ott élők több mint 50%-a elment szavazni és 75%-a mondott nemet. Ha ott lakték, én is így tettem volna. A képviselők az alábbi kérdést engedték népszavazásra: Értékesítsen-e az önkormányzat fecskendőgyár létesítéséhez területet? Az ellenzők – élükön Zsolt Péter úrral, aki egyben az Élni Veresegyházon civil szervezet elnöke is – pedig az alábbi kérdést szerették volna feltenni: „Egyetért-e azzal, hogy az önkormányzat szabályozási tervében lakott területhez 1 km-nél közelebb több iparterületet ne jelöljön ki, hanem annál távolabb ipari parkot létesítsen?” Ez a kérdés számomra is egy teljesen tiszta, logikus és támogatást érdemlő felvetés. A testület mégis elvetette. A lakosság részéről voltak még más kérdések is, nem csak a megközelíthetőség, hanem pl. az épület üvegablakainak zavaró tükröződése, vagy az éjszakai kivilágítás zavaró hatása. A fecskendőgyárral kapcsolatban kifogást nem emeltek.

Gondolom ezt olvasva felmerülhet benned, hogy nem igazán ezt a tájékoztatást kaptad. Engedd meg, hogy leveled folytatásaként Kurán Józsinak is válaszoljak!

KEDVES JÓZSI!

Megkaptam újságodat, amit mint érintettnek küldtél. Köszönöm szépen. A tartalmával kapcsolatban már lennének észrevételeim. Olyan piti dolgokkal nem is szeretnék foglalkozni, mint például a törökbálinti riportba bekevert biatorbágyi vendéglős, hiszen lehet a vendéglősök között is tisztességes, becsületos ember és bizony a lakatosok között is hitvány, semmirekellő gazember. Én most inkább a „B. D.” című, általad aláírt cikkről szeretnék véleményt írni, valamint az elmúlt hetek történéseiről.

Ezt a céget már kora tavasz óta próbáltam utolérni, talán mondhatnám azt is, levadászni. A veresegyházi tavaszi testületi döntés után nem sok esélyt láttam egy esetleges sóskúti kapcsolatfelvételre. Későbbiekben már – látva az iparterület rossz elhelyezkedését – reménykedni kezdtem. Így jött el az ősz, amikor meglepetésemre és örömemre megkerestek a cég képviselői. Ez a megkere-

sés Sós-kút elkövetkező életének döntő fontosságú lépése lehet. Nem is mertem egyedüli döntést felvállalni, ezért valóban sürgősséggel összehívtam a képviselő-testület tagjait, a civil egyesületek és pártok képviselőit, a nálunk már adózó, komoly múlttal rendelkező vállalkozások tulajdonosait, vezetőit. Ők hasonlóan hozzám és hozzád az első perctől kezdve részt vehettek a bemutatkozáson, megkapva a több órás beszélgetésen minden tájékoztatást és kért adatot. Mivel ez egy kötetlen beszélgetés volt, ezért a végén mind a testület jelenlévő tagjait, mind a helyi vendégeinket megkérdeztem, hogy folytassuk-e egyáltalán a további tárgyalásokat. Leírtad, hogy rajtad kívül, aki Isten és emberek előtti felelősséggel tartozol, mindenki azt válaszolta, hogy folytassuk a tárgyalásokat. Ígéretet tettem a teljes körű tájékoztatásra, közszégi fórum összehívására, és ha ott lakossági kérésként elhangzik, akár népszavazás kiírására is. Volt még egy kérésem, hogy ez a beszélgetés maradjon köztünk, mert ilyen ügyben már voltak rossz tapasztalataim. Te néhány nap múlva a Polgárok Házát kérted tőlem használatra, mint utóbb kiderült az ott jelenlévők elmondása alapján egy „nemzetközi” tanácskozásra. Sok ismeretlen személy jött össze a zámoriakon és tárnokiakon kívül is.

Nem biztos, hogy emlékszel, de én ott voltam Biatorbágyon néhány évvel ezelőtt, amikor néhány ember tüntetett egy üzem létesítése ellen. Volt lakossági fórum is, ahol közvetlen mellettem Törökbálint akkori polgármestere ült, és az egyik tiltakozó felszólalást is ő tette. Azt elfelejtette közölni, hogy nem azért tiltakozik a két gépsorral üzemelő cég ellen, mert környezetszennyező, hanem szerette volna átcsábítani a céget a több száz munkahellyel és a százmilliós adóbefizetéssel együtt. Ilyen ok miatt kértem a diszkréciót. És Te mit csináltál? Tájékoztattad az ott megjelenteket, hogy lakossági ellenállás miatt Veresegyházán elálltak a beruházástól. Holott Veresegyházán a lakosok többsége elfogadta a beruházást. Kijelentetted, hogy a képviselő-testület elfogadta a beruházást, annak ellenére, hogy Csékey Márti képviselő jelezte, hogy nem volt testületi ülés, így nem is fogadhatta el, hiszen a hivatalban csak egy bemutatkozó megbeszélés volt. Írod, hogy hamarosan közgyűlést hívsz össze e témában. Nem tudom, hogy mit fogtok tárgyalni, hiszen az összes környezetvédelmi tanulmány itt van nálam és azokat még véletlenül sem kérted. Gondolom majd ígéretedhez híven a Fidesz véleményét kéred ki, a többi ügysem érdekes.

Szeretnék téged és a kedves olvasókat is emlékeztetni az elmúlt években a képviselő-testület és ellenem folytatott, általad vezényelt kampányra. A lakóparkkal kapcsolatban már felejtjük is el a félrevezetéseket. Ott volt a csatornázási kérdés és az azzal kapcsolatos szerződések felmondása. Több év késedelemmel, most pénteken (2007. 11. 29-én) az érdi közgyűlés Érd, Tárnok

KÉT VÁLASZ

és Diósd szennyvízprogramjával kapcsolatban az érdi szennyvíztisztító telep 17 500 m³-re való bővítését szavazta meg, elvetve a Budapestre való szállítást. Mikor mi már ezt néhány évvel ezelőtt megtettük, te tiltakoztál.

Te tiltakoztál az ÉTV-n belüli szolgáltatási jog 26%-os eladásakor is. Az ügy részletei már akkor sem érdekelték téged, csak néhány olyan összefüggésből kiragadott adat, amit felhasználva köpködni lehetett. Nem érdekelt, hogy az akkori ügyvezetés 840 millió Ft hitel felvételét kezdeményezte a tulajdonos önkormányzatok, és így a mi kezesség vállalásunk mellett egy munka elvégzésére. Ezt a munkát a jelenlegi vezetés elvégezte 58 millió Ft-ból úgy, hogy közel havi egy millió Ft prémiumot nem kap csak azért, mert a munkahelyére bejár. Perek sokasága indult ellenünk, minden esetben jogerősen mi nyertünk.

Biatorbágy nem akarta „Párizs fényeit” fizetni, ezért nem adta el 26%-os részét. Ő volt a jó tanuló, és most már 2007-ben elfogadta az általatok is jobbnak tartott ajánlattevő feltételeit. Így már 49%-os részesedést adott, természetesen a helyi haverok állásait megtartva, a polgármestert pedig a felügyelő bizottságba beválasztva.

Szeretnék idézni az ez év október 25-i Magyar Nemzetből: „Világszerte botrányok övezik a Suez Environment víziközmű-felvásárló francia cég lépéseit, Bolíviában például lázadáshoz vezetett... járványos betegségek kialakulását írják a társaság számlájára... a Global Exchange nevű nemzetközi jog- és környezetvédő szervezet is beválogatta az emberi jogokat leginkább sértő 14 multinacionális társaság közé” Ez a Budapesti Vízműveket is birtokló társaság szolgált most Biatorbágyon és tette azt az ajánlatot, amit ti jobbnak tartottatok, mint amit mi elfogadtunk.

Még a kistérség kérdését szeretném felvetni, ahol nem értetted, hogy mi miért maradtunk a Budaörsi Kistérségnél. Százhalombatta fideszes többségű képviselő-testülete nem adott felhatalmazást polgármesterének az Érdi Kistérség Többcélú Önkormányzati Társulásához való csatlakozásra. Indokuk, hogy az előzetesen közös megegyezésen alapuló megállapodásokat Érd az utolsó pillanatban felrúgta.

Gondolom az olvasókban felmerül, hogy a fenti példákat miért írom le? Mert Kurán Józsi hú pártkatona, minden utasítást és parancsot végrehajt, még akkor is, ha azok nem fedik az igazságot és esetleg lakhelyének (nem szülőfalujának) rossz hírét keltve még akár kárt is okozhatnak.

De most hatalmas a tét! A pusztazámori szemétkerakó zámor számára hatalmas fejlődést jelentett. Néhány tucat munkahelyet, egyszeri jelentős összegű támogatást és több évtizedig adóbevételt. Ehhez képest mit jelentene számunkra a B. D. letelepedése? Már magában az is, hogy egy több mint százéves hagyományokkal rendelkező és nem adótól függő „vándormadár”, komoly, megbízható cég választana minket, egy rangot jelent. Nézzük a konkrét számokat: a fejlesztés több ütemben menne végbe, melynek első ütemében évi 500 millió egyszer használatos üvegfecskendőt állítanának elő. Már a további bővítésről is tájékoztattak, mely esetben újabb 500 milliót gyártanának évente. A veresegyházi adatokat ismerve az 500 millió fecskendő előállításánál 5-600 munkahely jönne létre 200 millió Ft évi adóbevétel mellett. Úgy látom, hogy a veresegyházi csúszás miatt már a bővítés is folyamatos lenne, ez pedig azt jelentené, hogy mintegy 1000-1200 munkahely létesülne, az önkormányzat pedig közel 400 millió Ft-os adóbevételre tenne szert. (2008. évi költségvetésünk előzetes számítások szerint 420 millió Ft) Ez pedig azt jelenti, hogy a bővített üzemelés esetén két év alatt kapnánk annyi bevételt, mint a pusztazámori egyszeri támogatás összege volt a lerakóért. Az évi adóbevétel 20-25-szöröse lenne annak az összegnek, amit Budapest fizet évente a lerakó után Zámornak.

Mivel ennek a beruházásnak egyik feltétele a szennyvíztisztító megléte is, így egyben az is megvalósulna. A B. D. Sós-kútra települése hasonlóan nagy fellendülést jelentene községünk számára, mint ami Zámoron történt, azzal a különbséggel, hogy itt a hatalmas bevételek folyamatosan jelentkeznének.

Cikkem írásának időpontjában (2007. dec. 4.) a befektetéssel kapcsolatban csak egy biztos információt tudok mondani, hogy versenyben már csak két magyarországi település van: a megyei jogú város Tatabánya és Sós-kút. Én úgy gondolom, ha nyerünk, ha nem, ez magában is egy óriási rangot jelent. Nem tudom mi lesz a végző döntés, hiszen Tatabánya óriási előnyben van velünk szemben, mert a befektető által igényelt kisvárosnyi villanyáram, Sós-kút évi vízfogyasztásának háromszorosát igénylő vízvezeték, a csatornahálózat és minden más, Tatabányán rendelkezésre áll. (Információim szerint még a vételár is jóval kedvezőbb!)

Nekünk pedig arra kell koncentrálnunk és figyelniünk, hogy egy Isten és emberek általi felelősséggel felruházott ellenzéki vezető és néhány barátja mit dönt a választmányi és közgyűlési megbeszélésükön. Sok jót nem várok, hiszen amit eddig tettünk, akár az iskolaépítésre, emlékmű kerítésre vagy bármilyen munkánkra csak köpködés volt a köszönet. Való igaz, hogy nem hoztam be szemétkerakót, nem építettem körforgalmat vagy szobrokat, nem dobtam ki irodámból a régi bútorokat, a hivatal épületére is ráférne egy tatarozás, nem építettem újra az állam útjait és még sorolhatnám. Mi csak az igazán fontos és megígért dolgokat végezzük egy közösen elfogadott sorrend alapján.

Mindez azért vetődik fel bennem, mert a falu élete kezd olyan irányba menni, hogy majd a „mi Józsink és csapata” döntheti csak el, hogy Sós-kút merre fejlődjön. Vagy következik a beígért „érdekérvényesítés egyéb formájának alkalmazása”. Félő, hogy most, amikor újabb 71 hektár ipari terület bevonásáról döntöttünk és tárgyalunk már a leendő vevőkkel, az észérvek a pártpolitika mögé szorulnak. Akkor már Sós-kút lakosainak érdekéről senki nem beszél.

Kőnig Ferenc polgármester

Amatőr művészeti kiállítás, 2007

A kulturális bizottság elnökeként és művészetkedvelő emberként, tisztemnek éreztem, hogy művészeti kiállítást rendezek kis falunkban és kis falunknak. Akkor még nem gondoltam bele, hogy ez mekkora feladattal jár, és hogy mekkora sikerre számíthatunk.

Ha valahol járok az országban, a világban, egyik elsődleges célom, hogy a helyi sajátosságokat, művészeti hagyományokat megismerhessem. Sajnos Sós-kút nem rendelkezik múzeummal, sem más művészeti kiállítóteremmel, ezért is gondoltam, hogy ez a kiállítás lehet az első lépés, hogy mások is megismerhesék, hogy milyen tehetségek is élnek ebben a faluban.

Aki erre jár, látja, hogy Sós-kút gyönyörű természeti adottságokkal rendelkezik, és az idelátogatóban talán fel sem merül, hogy legalább ennyi tehetséggel is büszkélkedhetünk. Azt hiszem, ez a kiállítás nem várt sikert aratott, és talán mi magunk sem hittük, hogy ilyen kedvező visszhangra talál. Rengeteg erőt adott, hogy ennyien megjelentek a megnyitón, és a kiállítás többi napján is fogadhattuk a kíváncsi szemlélőket. Persze, mi is követtünk el hibákat, de talán ez természetes egy rendezvényenél, de remélem, hogy senkit sem sértettünk meg ezzel. Én remélem a legjobban, hogy ezzel a kiállítással hagyományt indítottunk

el, és remélem, hogy a következő években csak gyarapodik azoknak a művészeknek a száma, akik a közönség elé tárják tehetségüket.

Nem szeretnék senkit sem kiemelni, hiszen ez a kiállítás az összes résztvevővel együtt volt kerek: gyönyörűek voltak a festmények, kifejezőek a plasztikák, csodálatra méltóak a szőnyegek, gobelinek és a kis csuhébabák.

Remélem, hogy a kiállítás mindenki tetszését elnyerte, és még jobban bízom abban, hogy ez a hagyomány, ami most elkezdődött, nem szakad meg, és egyre többen mutatják meg tehetségüket.

Chrenkó Gábor

A kiállításon bemutatkozó alkotók

CHRENKÓ IMRE

Apai ágon tősgyökeres sós-kúti vagyok. 25 év kihagyás után 2001-ben költöztem vissza a faluba. Fiatalon évekig tanultam egy budapesti festőművésznél. Több országos és egyéb kiállításon szerepeltek a grafikáim. Később az iparművészet is kezdett érdekelni. Főképpen a famunkák, illetve a faesztergálás.

TÖRÖK ERZSÉBET ROZÁLIA

Szeretem a képzőművészetet, festészetet, szobrászatot. Hozzám az akvarellfestés áll közelebb, és a szobrászat. Dicséretes és szép dolog, hogy Sós-kúton is rendeztek ilyen kiállítást. Többször is kellene! Jó lenne, ha képzőművész kör lenne Sós-kúton, meg kellene alakítani.

TÖRÖK ANTAL

Engem a faluban inkább villanyszerelőként ismernek. Bár a szakmámat is szeretem, de mégis inkább a képzőművészet az én világom. „Lehet festészet nélkül élni, de semmi értelme” – írja egy híres festőnk. Örülök, hogy végre Sós-kúton is rendeztek kiállítást, meglepően sok itt a tehetség. Képzőművész körrel kellene alakítani, és minél többször kiállítást rendezni. Ebből úgy érzem, csak jó származna, növelné a falu jó hírnevét.

ULITZ VALÉRIA

Sós-kúton születtem, a mai napig ugyanabban a szobában élek. Ezer szállal kötődöm Sós-kúthoz. Tíz éve kezdtem el festeni, ami nagy örömet és boldogságot hozott az életembe. Mivel a magasabb szellemvilágból kapom

az ötleteket, ezért lélekfestészetnek neveztem el, amit csinállok. Végezetül álljon pár gondolat a művészetről:

Ars poetica

A festői nyelv, a létezés nyelve, a szabad szellemé.

Kísérlet a legbensőbb én felszínre hozására.

Szavaink kapcsolata titkos kód a másvilággal,

Amit hasztalan próbál megérteni az, aki csak

Teste táplálásával és megtartásával van elfoglalva.

A művészet nem más, csak egy röpké időzítés,

A végtelent áthidaló mindenség határán.

A festészet a legbensőbb én impulzusai nyomán

Kialakult mélyreható ideológia, érvelés, számottevés,

Vágyódás a megfoghatatlan után.

Mély szellemi struktúra kibontakozása, az értelem,

Idegek párharca a sötétség legyőzéséért.

Anyagtalan lebegés, küzdelem a lélek rejtelseinek

Megismerése iránt.

PRUNER JÁNOS

1959-ben születtem Kolozsváron, ott ahol a történelem, a kultúra, a hagyomány és a művészet dacolva a korszak urbanizálódásával, nyomát hagyta a városban. Már gyerekkoromban gyakran álltam meg büvölettel átitatva Fadrusz János monumentális alkotása előtt, mely Mátyás király domináns alakját és az őt körülvevő vezéreit formálta oly magas szintű precizitással. Talán ez volt az első pillanat, amikor közel került hozzám a szobrászat és egyfajta késztetést indított meg bennem, hogy kipróbáljam magam ezen a téren. Sokáig váratott magára, amíg

Amatőr művészeti kiállítás, 2007

az első kispasztikámat elkészítettem (1978), ami kissé formátlanra, anatómiailag hibásra, fantáziaszegényre, mondhatni gyermekdedre sikerült. Ekkor éreztem eljötni azt a pillanatot, amikor belső indításaim kifejezési módját tudatos alapokra kell fektetnem. Képzőművészeti tanulmányokat folytattam, majd szobrászszakon abszolváltam. A színek világa adta lehetőségeket is kipróbáltam, először pasztellceruzával, majd olajfestékkel dolgoztam.

1989 őszén települtem át Magyarországra, az új egzisztencia megteremtése miatt tíz évig nem maradt sok időm, se energiám a művészetre. Sós-kútra 1995-ben költöztem. Amikor rátaláltam a sós-kúti házamra, azonnal éreztem, hogy ez lesz az a hely, ahol megtalálom a nyugalmam és újfent felszínre fog törni belőlem az alkotó. Autodidakta módon tanulok festeni. Többnyire olajfestékkel dolgozom saját készítésű vászonra. Szobraimat leginkább fából készítem, ez elég nagy kihívás, mert a fa nem adja könnyen magát. Alkotásaimat az adott pillanat belső indításai vezérlik. Csupán teszem a dolgom bízva, hogy sem kárt, sem bánatot nem okozok vele senkinek, de reménykedve, hogy ennek ellenkezőjét annál inkább.

BIHARINÉ KUN ERIKA

Négy éve hosszas keresgélés után költöztünk férjemmel Sós-kútra; első alkalommal véletlenül keveredtünk ide, de rögtön megragadott a falu hangulata, békés nyugalma. Gyermekeink már itt születtek, jelenleg itthon vagyok velük és szabadidőmben foglalkozom fotózással; korábban elemző közgazdászként dolgoztam. A kiállításon azt szerettem volna megmutatni a képeimmel, hogy a hétköznapi, közvetlen környezetünk is mennyi szépséget, mennyi érdekes részletet tartogat számunkra. Csak ki kell nyitnunk a szemünket, hogy lássuk a fától az erdőt, vagy éppen az erdőben a fát.

CZEGLÉDINÉ KENYERES RÉKA

Czeplédiné Kenyeres Réka a nevem. Sós-kúti kötődésemet a lovaknak köszönhetem, a sós-kúti lovardában szinte mindennap megtalálható vagyok. A festést autodidakta módon kezdtem, a lovak ábrázolása fejlesztett, de párhuzamosan az emberábrázolás is napirendre került. Így alakult ki a portréfestézetem. Elérhetőség: www.gportal.hu/portal/kenyeresrfestmenyei

MELIS ZSOLT

Melis Zsoltnak hívnak. 32 éves megváltozott munkaképességű vagyok. Sós-kúton élek születésemtől kezdve. 1997 és 2000 között készítettem kerámiákat a Kemence Alapítvány alkalmazottjaként. Szeretném megköszönni a rendezőknek és a szervezőknek, hogy esélyt kaptam

műveim kiállítására. Sajnos jelenleg nincsen lehetőségem, hogy folytathassam a kerámiakészítést, de remélem, hogy ez a kiállítás alkalmat ad arra, hogy műveimet többen megismerjék és ismét élhessek e mások által is kedvelt szenvedélynek.

BORSÁNYI ADRIENNE

33 éves vagyok, Zuglóból 2000-ben költöztem Sós-kútra. Válásom után szívem Pestre húzott volna, ha nem ismerem meg második férjemet, Kovács Gábor „Gabickót”. Hát itt ragadtam. Kicsi korom legkedvesebb időtöltése a gyurmázás, rajzolgatás volt. 12 évesen elkezdtem rajzszakkörre járni – legjobb barátnőm, lelki társam a rajztanárnőm volt. Ezért is óriási csalódás volt számomra, hogy az utolsó pillanatban mégis mást küldött a kerületi rajzversenyre. Többé nem rajzoltam. 18 évre rá kíváncsiságtól hajtva elővettem egy rajzlapot. Annyi kihagyott év után egész jól ment, megszülettek az indiánjaim. Megismerkedtem az agyaggal, és rövid idő elteltével elkészült első szobrocskám. Kis idő múltán benépesült a lakásom. Lett pipázó nagyapóm, öreg nénim, kisbabám, angyalkám stb. Jelentkeztem a kiállításra a szobraimmal, rajzaimmal. Közben azon gondolkodtam, jó lenne a kiállításra festményt is vinni. Újabb próbatétel számomra, hátha menni fog. A kiállításra elvittem életem első festményeit, és nagy öröömre pozitív véleményt kaptam.

Mi a tanulság? Kedves olvasó, ne légy kishitű magaddal szemben! Ha valaha vágytál alkotni bármi szépet, marandót, önkifejezőt, ne tétovázz, próbáld ki magad!

SZIMANDL SÁNDORNÉ

A kiállításon gobelinek hímzésével mutatkoztam be. Sós-kúton születtem, gyermek éveimet is itt töltöttem, kivéve azt az időszakot, amikor 14 évesen cselédeskedni kellett menni Budapestre. Mivel szüleim öt gyermeket neveltek, tanulni nem volt módom. Húszéves koromban kereskedőinasnak álltam be a Hangya Szövetkezetbe, majd segédként dolgoztam itt a második világháború végéig. 1944-ben férjhez mentem, két gyermekem született. Második munkahelyem a sós-kúti kőbánya volt, ahol adminisztrációs munkát végeztem, de csak rövid ideig, mert utána a Sós-kúti Állami Gazdaságban lettem konyhavezető. 1958-ban kerültem a Budavideki Áfész alkalmazásába és vezettem a sós-kúti cukrászdát, ahol saját készítésű fagyaltot és finom ételeket készítettem egészen 1975-ig, nyugdíjazásomig. A nyugdíjas éveket, egészen 1986-ig nyaranta gyümölcsfelvásárlással töltöttem ki. Ezután jött el az igazi nyugdíjas időszak, amikor elkezdtem a kézimunkákkal foglalkozni.

Nyugalmat és kikapcsolódást, felüdülést és örömet je-

Folytatás a 16. oldalon

Amatőr művészeti kiállítás, 2007

Folytatás a 15. oldalról

lent számomra egy kép megszületése. Tizenöt képem készült el ez alatt az időszak alatt. Egy-egy kép elkészítése hosszú heteket, hónapokat vett igénybe. Nagy gondossággal kell kiválogatni a színeket és nagy türelemmel öltögetni a szálakat, világosság és jó szem is kell, de mindez önfeledt kikapcsolódást jelent számomra. Őt elkezdett kép vár befejezésre, az elkövetkezendő időkre, melyet remélem, hogy be is tudok majd fejezni.

MÁTRAI SÁNDOR

1950-ben születtem, azóta itt élek Sós-kúton. Kicsi korom óta érdekelnek a műszaki dolgok, talán azért vettem 1968-ban egy Beirette nevű egyszerű kis fényképezőgépet. Hamarosan kinőttem a kis gépet, ezért lecseréltem egy tükörreflexes Praktikára. Akkor még kizárólag fekete-fehér nyersanyagra fényképeztem, amit saját magam hívtam elő és nagyítottam az otthon kialakított minilaborban. Volt még pár analóg gépem, mígnem a digitális technika elérte azt a fejlettségi szintet, ami már megközelíti a filmes minőséget. Mivel nem sok ismeretem volt a digitális fotózásról, kicsit félve vettem meg a mostani gépemet, de a két év, amióta ezt használom gyökeres változást hozott szeretett hobbim gyakorlásában. A filmes korszakban a fotózás drága mulatság volt, ezért nagyon meg kellett gondolni hogy lenyomjam-e az exponáló gombot. A digitális gép lehetővé teszi számomra, hogy szinte mindent lefotózzak, ami megragad, mód van rá, hogy otthon a képeket átnézve kijavítsam a kisebb hibákat, vagy akár nagyobb módosítást is végrehajtsak.

Elsősorban tájképeket, természetfotókat készítek. Elhatároztam, hogy falunkat minden oldaláról lefényképezem, ahogy időm engedi. Ennek a próbálkozásnak első képei láthatók Sós-kút nemrégén megújult honlapján.

LEVIUS ANTALNÉ

Sós-kúton születtem 1936-ban.

Mikulás-ünnepségeken a szervezők jóvoltából már volt szerencsém bemutatni a munkáimat és úgy éreztem, elnyerte a tetszésüket. Ez adott erőt és kedvet a továbbiakhoz. Az én munkám inkább játék, vagy kézimunka, de ajándékozásra, kedveskedésre, díszítésre kiválóan megfelel. Valamikor arra tanítottak minket, az a legszebb ajándék, amit magunk készítünk. Nos, ezeket a figurákat 1-2 óra alatt bárki elkészítheti, akár felnőtt, akár gyerek. Felvetődött olyan kérdés, hagyomány-e a csuhé felhasználása, feldolgozása Sós-kúton? Valójában igen. A kukorica szára, levele, magja mindig értékes volt. Részen takarmány és a csuhé pedig munkaanyag. Sós-kúton

készítettek valamikor szőnyeget, lábtörlőt, papucsot, különböző szatyrokat, táskákat, edényalátéteket és ehhez hasonló dolgokat. Ezen aludtunk is. Csuhejátékkal az óvodában ismerkedtünk meg először. Az óvó néni báb-színházi figurákat készített csuhéból és egyéb dolgokból. Legkedvesebb volt a Kukori Marcsa nevű bábu.

Édesanyám halála után, 2001-ben beiratkoztam egy tanfolyamra Érden. A tanfolyam vezetője, Székács Sándorné, az Érd-parkvárosi közösségi ház gondnoknője volt. Nagytudású és művészetben is sokoldalú asszony. Nagyon sokat tanultam tőle. Tőle tanultuk a csuhébaba készítését is. Nagyon szeretem csinálni. Mindenkinek ajánlom, nem nehéz megtanulni. A Cser Kiadónak Nagyon sok színes ötletek címmel kiadványa jelent meg, amiben megtalálhatóak a csuhébabák, a kreppvirágok, és nagyon sok más ötlet – én is gyűjtöm őket, hátha valamelyik dédunokám kedvet kap hozzá.

Szeretném, ha Sós-kúton hagyomány lenne a csuhébaba-készítés. Akinek van kedve hozzá, szívesen segítek, hogy megtanulja. Én is kezdő vagyok, de amit eddig megtanultam, szívesen megmutatom másoknak is.

HALBAUER LŐRINCNÉ

Halbauer Kata vagyok. Sós-kúton élek, itt is születtem és nevelkedtem. Kisgyermek korom óta számos kreatív tevékenységben próbáltam kifejezni mindazt, amit magamban hordozok, ahogy látok. A természet tökéletes, művészi harmóniája mindig is lenyűgözött. A festési technikákat autodidakta módon sajátítottam el. Alkotásaim tíz évvel ezelőtt készültek és készülnek azóta is, mindezidáig munkáimat családom és barátaim láthaták, a mostani az első olyan alkalom, amikor szélesebb körben is bemutatkozom műveimmel. Egyedi színvilágú festményeim azt a tiszta életérzést közvetítik, amit a nagy Alkotó elrejtett a természetben, amit a tradíciók által korlátolt világunkban oly nehéz megtalálni. Számomra fontos, hogy műveimben megjelenjen, még ha rejtve is, az élet sokszínűsége. Őszintén remélem kiállított képeim megnyerték a látogatók tetszését.

SZIMANDL BÉLÁNÉ

Az érdi központi gyógyszertárban dolgozom, szabadidőmben szívesen kézimunkázom. 2001 óta járok az érdi szövökklubba, ahol Tamaskáné Jakab Margit segítségével tanulunk szőni, fonni, gyapjút festeni. Ebben a klubban olyan emberekkel találkoztam, akiknek hasonló az érdeklődési köre. A 10 éve alakult klubnak több kiállítása volt, (Érd, Százhalombatta, Budapest) amelyeken én is részt vettem. Nyáron visszatérő közös programunk az egyhetes tábor, amit több alkalommal Válaszúton, Kallos Zoli bácsinál töltöttünk Erdélyben.

Határok nélkül Európa szívében

Ekecs, 2007

Egy szép szeptemberi napon megszólalt a telefonom. Szlovákiából, Ekecs községből keresett a művelődési ház igazgatója Varga Irénke. Večernica táncsoportunkat november 11-re vendégszereplésre hívta, amit örömmel elfogadtunk. Úgy döntöttünk, hogy nemcsak a felnőtt csoport utazik, de visszük magunkkal a Slnčko gyerek táncsoportot is. Az elkövetkező, alig két hónapban szorgalmasan készültünk a fellépésre. Elérkezett november 11. Reggel 7.30-kor 45 fővel, busszal indultunk Szlovákiába. A két táncsoport tagjain kívül néhány szülő is csatlakozott hozzánk, akik elkísérték gyermeküket első külföldi szereplésükre.

Komáromban Ekecs polgármestere, Polák László és munkatársa Varga Gyula várt ránk. Vezetésükkel kb. egyórás történelmi és irodalmi sétát tettünk a városban. A Csallóköz délkeleti csücskében, a Duna és a Vág–Duna összefolyásánál 108–115 m tengerszint feletti magasságban fekvő Komárom a Kárpát-medence egyik legrégebbi települése, gazdag történelmi múltú városa. Megtelepedtek itt a kelták, rómaiak. A népvándorlás évszázadaiban, a térségben az avarok tartózkodtak. A település a korabeli városokat megillető kiváltságait IV. Béla királytól kapta 1265-ben. Középkori vára helyén a XVI. sz. derekán törökellenes erődként megépült az úgynevezett Öregvár, melyet a XVII. sz.-ban I. Lipót uralkodása idején az Újvárral bővítettek ki. A várost az erődrendszer szinte körbeöleli, amit a buszból jól láttunk.

Átkeltünk a nyitható Csapó hídon, majd megálltunk a belvárosban. Sétán első állomása a Tiszti pavilon, annak gondozott udvara, ahol nyáron szabadtéri játékokat rendeznek. Innen a Klapka térre – Klapka az 1948–49-es szabadságharcban Ko-

márom parancsnoka volt –, a Városházához, majd az Európa-udvarba vezetett utunk. Ez wgy nagyjából kör alakú tér, ahol az uniós tagországok egy-egy szép épülettel mutatkoznak be.

A város híres szülöttei közül néhányat fontos megemlíteni: Jókai Mór, Lehár Ferenc. Selye János és V. László (1440–1457.) magyar–cseh király.

Komáromot elhagyva az irányt Bős felé vettük. Sűrű hóesésben érkezünk a vízi erőműhöz, melyből az időjárási viszonyok miatt igen keveset láttunk, csupán két hajó zsilipelését. Nyárádon a vendéglátók finom ebédet vártak. Megkóstoltuk a híres, eredeti, helyben készült knédlt, ami mindenkinek nagyon ízlett. Mire az étteremből kijöttünk annyi hó esett, hogy a gyerekek még hóembert is építettek. Rövid buszozás után érkezünk fellépésünk színhelyére Ekecsre.

Ekecs, a Kisalföld északi részén, a Csallóközben, Nagymegyér város szomszédságában fekszik. 1976-ban a községet és Apácaszakállast összevonták. Érdekes adatokat tartalmaz IV. Béla király 1262-ben kelt adományozó oklevele, melyben leányának, Margitnak kérelmére a mai Apácaszakállast a Nyulak szigeti apácakolostornak adományozta. Ekecs lakóinak száma megközelíti a 4000, 93 %-a magyar. Ebben a községben rendezték meg a „Határok nélkül Európa szívében” nemzetiségi fesztivált. A fellépő együtteseket a művelődési ház előcsarnokában fényképeken és szövegben egy-egy tabló mutatta be. Magyarországról más csoportokat is meghívtak: pl.

A magyar ház az Európa-udvarban

Letkésről sváb hagyományőröket, akik zenével, énekkel örvendezteték meg a nagyszámú közönséget. A fellépők között voltak a helyiek és a környező települések hagyományőr-együttesei is. Ebben a sorban táncoltunk és szerepeltünk nagy sikerrel. A műsor második felében Rigó Mónika – Bangó Margit tanítványa – adott hangversenyt.

Mire a műsor befejeződött, sötét este lett. A közönség lassan szétszéledt, de a szereplők még maradtak. Fehér asztal mellett, vacsora közben ismerkedtünk, beszélgettünk. Jó hangulatban vettünk búcsút egymástól. Összegzésül elmondható, hogy a szervezők nagy-nagy szeretettel, odafigyeléssel foglalkoztak a sóskútiakkal, amit ezúton is köszönünk, s a kialakult kapcsolatot a jövőben is ápolni kívánjuk.

**Papp Istvánné,
Sóskút 2000 Társaság**

A Sóskút 2000 Társaság, 2038 Sóskút, Rózsa u. 1., adószám: 18682805-1-13, köszönetet mond mindazoknak, akik 2006. évi személyi jövedelemadójuk 1%-val támogatták a társaság fő célkitűzéseit. A befolyt összeget a községben rendezett kulturális programokra fordította. Folyamatos és eredményes működéséhez továbbra is kéri az önkormányzat támogatását.

A kertbarátokkal történt...

A Kertbarátok igen szép és tartalmas nyarat zártak. Kezdtük a Zsabárnya-tér takarításával. Szerencsénkre szép napos, meleg időt kaptunk, így jó hangulatban, vidáman ment a munka. Gereblyéztünk, kapáltunk, összeszedtük a szemetet, az avart, rendbe tettük a játszóteret. Sajnos a vandálok semmit nem kíméltek, amit lehetett, azt tönkre is tették. A hintákat új kötelekkel szereltük fel, köszönetet mondunk Heffner Imre „szőrösnek” és fiának, akik nagyszerűen és szépre megcsinálták a hintákat. Igaz, ez sem tartott sokáig, mert hetek alatt megint mindent szétverték. Szeretnénk megkérni a kisgyermekes szülőket, és minden jóérezsű embert, akiknek fontos a falu egyetlen játszótere, ha látják a vandalizmust, ne menjenek el mellette szó nélkül. Együtt talán többre megyünk, ha mindenki vigyáz az értékeinkre.

A templom előtti virággyásokat ismét beültettük az önkormányzat által vásárolt virágokkal. Egész nyáron gondozta, locsolta, kapálta két lelkes kertbarát, Melis Piroska és Hula Ida. Nem volt kárba vesztett munka, mert aki arra járt, gyönyörködött a sok szép virágban. Külön köszönet nekik, mert nem kis munka, amit végeztek.

Tavasszal kitakarítottuk a Takarékszövetkezet melletti teret, sajnos nem sokáig maradt szép, mert a beültetett virágok a forró nyárban locsolás nélkül mind kiszáradtak. Jó lenne széppé alakítani azt a teret, de ahhoz mi gyengék vagyunk.

Részt vettünk egy háromnapos kiránduláson. Sopron és környéke volt az úti cél. (Erről külön cikkben számo-

lunk be.) Hogy kisfalunk nevét hirdessük, mindannyian egyforma pólóba öltöztünk, melyen „Sóskúti Kertbarátok” felirat díszlett. Itt szeretnénk köszönetet mondani Nagy József sóskúti vállalkozónak, aki a Reprodesign vezetője - ő adott minden Kertbarát-tagnak egy feliratos pólót, amit akkor veszünk fel, ha az összetartozásunkat akarjuk megmutatni.

Megrendeztük az augusztus 20-iki terménykiállítást és megünnepeltük Szt. István királyunk ünnepét. Számunkra szép és bensőséges ünnep volt. Külön öröm, hogy mind többen jönnek el, akik úgy érzik jó együtt ünnepelni. Éppen ezért mi is lelkesen részt vettünk a Szlovák Önkormányzat által rendezett Kapusztnyik-fesztiválon. Kertbarátok kilenc tagja sütött finom és sok süteményt, melyet jóízűen és gyorsan el is fogyasztottak a résztvevők. A fődíjat is mi, azaz Melis Piroska hozta el.

Mindezen kívül megtartottuk a névnapokat, gyógyfürdőbe jártunk és minden rendezvényen részt vettünk. Szóval éltünk, dolgoztunk. Igyekeztünk betakarítani, amit az élet adott, örültünk a kevés jónak és egymás barátságának. Azt hiszem ezt mások is értékelik, mert ebben az évben kilenc új taggal növekedett a Kertbarát Klub.

Szeretnénk még többet tenni egymásért és a falunkért, hiszen itt élünk, ez az otthonunk. Mindenkinék ilyen békes, nyugodt betakarítást kívánunk.

Ottinger Lászlóné

Kirándulás a kékfrankos vidékére

A sóskúti kertbarátok körében élménydús, vidám kiránduláson vehettem részt Sopronban és környékén. A szervezők szerencsére nem riadnak vissza egy-két külsős dilettáns társaságától sem, mint jómagam, így hát nagy örömmel és várakozással böngésztem át a háromnapos programot, amelyet oly gondosan, körültekintően állított össze Ottinger László és felesége, Terike. Én célirányosan leginkább csak a fürdőprogramokra fókuszáltam, de a világörökség fertőrákosi nevezetességeitől kezdve a borkóstoláson át testnek és léleknek egyaránt felüdülést ígértek a különféle programok.

És a valóság nem maradt el a várakozástól. Alighogy elfoglaltuk helyünket az autóbuszban, egy kis lélekmelegítő jófajta sóskúti szilvapálinka hangvilla nélkül is megadta a kezdőhangot az asszonykórusnak, s máris felcsendült a „100 forintnak 50 a fele”, más ismerős – és sajnos számomra több ismeretlen – dal is. Ilyenkor sajnálom igazán, hogy szövegismeret híján kimaradok ilyen kellemes időtöltésből, s az életben manapság nem

sok alkalom kínálkozik a hasonló kellemetes „továbbképzésekre”.

A betervezett programok indításaként ellátogattunk a Fertőhansági Nemzeti Parkba. A Bakonyaljától a Soproni-hegységig a Dunától a rábaközi rétekig, tölgyese-kig terjedő terület igen gazdag növény- és állatvilágával méltán kedvenc kirándulóhelye a honi és külföldi természetbarátoknak. Igaz, értékeinek megismerésében megzavart minket a hirtelen kerekedett nyári zápor. Sebaj. Ami késik, nem múlik.

A régi kastélyépítészet hódolói gyönyörködhetnek a fertődi Esterházy-kastély barokk pompájában.

Sokunk számára a legélvezetesebb első napi program a hegykői fürdőzés volt. A kénes termálvíz az orrnak kevésbé, de a bőrnek annál kellemesebb felüdülést adott, elismert gyógyhatásáról már nem is beszélve.

A soproni új egyetemi kollégiumban volt a főhadiszállásunk kényelmes, kulturált körülmények közepette pihentük ki a napi fáradalmainkat. Második napunk

első programja egy borpincében startolt. Bejárva a nagy, kanyargós pincerendszert, a helyi specialitást, a kékfrankost és több más nemes bort kóstoltunk meg. Az idegenvezető pincemester szerint ilyen felkészült, jó hangú és hangulatú nótás kórus még nem járt a borászat e földalatti fellegvárában!

Délután soproni városnézés következett, majd a fertrákosi kőfejtő. Ennek hatalmas termeiben opera- és színházi előadásokat is rendeznek. A sok séta és még több lépcső áldásaként mindenki alaposan elfáradt.

Kirándulásunk zárónapján ismét egy szép termálfür-

dóbe mentünk. Buzgárok, pezsgőfürdők frissítették a továbbra is jó hangulatban kiruccanó sóskúti kertbarátokat. A Szigetközön keresztül – egy kiadós bográcsozást és nótázást közbeiktatva – érkeztünk meg szűkebb pátriánkba.

Irigylésre méltó az a hangulat, amit a kertbarátok teremtenek maguk körül. Akár a nyolcvanadik életéven is túl fiatalosan, vidáman, lendülettel veszik ki részüket a közös programokból. Aki ebből kimarad – sok mindentől lemarad!

Turányi Katalin

Éry Béla (1934–2007)

Harmóniában

1958-ban ismertem meg, hittanból vizsgáztatott. Még nem voltam 18 éves, amikor 1960. március 25-én örök hűséget fogadtunk egymásnak. Orvosnak készültem, de az akkori egyetemi vezetés az „orvosdinasztiákat nem nevelünk” jelszóval ezt megakadályozta, így férjem szakmáját választottam. Egész életünk folyamán együtt dolgoztunk, egymást segítettük, erősítettük. Mozgalmas életünk volt, de igazi harmóniában éltünk. Nyugdíjba vonulása után boldogan végezte a rábizott egyházi szolgálatot. Megértő, megbocsátó és szerető férj, társ, jó családapa és jó testvér volt. Hiánya óriási, de az együtt töltött közel öt évtized is megtanított arra, hogy Isten segítségével minden nehézség leküzdhető, és ő biztosan segíti a mennyből családunk életét.

Emese

Életrajz

1934. március 21-én született Budapesten.
 1952-ben kitűnően érettségizett a József Attila (Budai Ciszterci) Gimnáziumban
 1954 őszéig segédmunkás
 1952-től családotknál kiscsoportoknak hittant tanít, vallásos életre nevel
 1956-ban részt vesz a forradalomban, a MOM-ban is cserkészetet szervez
 1959-ben végzés előtt 3 vizsgával, politikai okokból kizárják az egyetemről
 1961-ben az egyházi perekben 3 évre ítélik
 1963-ban amnesztiával szabadul
 1972-ben a priusztörő amnesztia után felvételizik a Műegyetem levelező tagozatára
 1977-ben diplomázik
 1995 év végén tervező mérnökként nyugdíjazták
 1998-ban rendkívüli áldozatái kurzust végez és megbízást kap a törökbálinti plébánián
 2003-ig, utána Sós-kúton folytatja
 2006-ban világi lelkipásztori kiegészítői vizsgát tesz, és új megbízást kap
 1963-ban nősül, 2 gyermeke, és 4 unokája van.

Nyílt levél a magánszemély által alapított Griger Miklós Emlékére Sós-kút Községért Alapítvány alapítójának és kuratóriumi tagjainak

Tisztelt Alapító! Tisztelt Kuratórium!

Mivel önök sem telefonos, sem írásbeli megkeresésünkre nem reagáltak azzal kapcsolatban, hogy a 2038 Sós-kút Bajcsy-Zsilinszky u.17. alatt lévő ingatlanomra önök által ráterhelt 200 000 Ft + járuléka pontosan milyen összegű tartozást jelent és hogy azt milyen módon rendezhetem, kénytelen vagyok a nyilvánosság segítségét kérni az ügyben, és nyílt levélben feltenni kérdéseimet. Erre azért van szükségem, hogy a házuk felújításához szükséges bankkölcsönhöz hozzájuthassak. Kérem szíveskedjenek érdemben reagálni feltett kérdéseimre!

Tisztelettel: Kocziha Jánosné

*

Édesanyánk, Kocziha Jánosné sajnos 2007. november 8-án elhunyt. Egészségének romlásához hozzájárult a Griger Miklós Emlékére Sós-kút Községért Alapítvány vezetősége azzal, hogy többszöri megkeresésünkre sem voltak hajlandóak válaszolni az ingatlanra terhelt összeggel kapcsolatos kérdéseinkre.

Tisztelettel: Kocziha János, Éles László Mihály

Óvakodjunk a trükkös tolvajoktól!

Mindenekelőtt tisztázzuk, mit értünk a „trükkös tolvaj” kifejezés alatt. A korábbi években többnyire a bankoknál, autópályák parkolóiban és a fővárosból kivezető utak mentén garázdálkodó – főként délszláv – bűnözőkre, csoportokra használta ezt a jelzót a magyar sajtó. Manapság már ide sorol minden olyan szélhámost, melynek módszere „a sértetteknek valamilyen kitalált trükkel történő becsapásával, meglopásával jár”. A szemléltető példákért sajnos nem is kell olyan messze mennünk. A közelmúltban Sós-kút területén két olyan eset is történt, amely gyanútlan idős emberek átverésével járt.

Az elveszett aranyhörcsög meséje

G. Imre és neje, Marika az öreghegyi szőlőjükben végeztek szüret utáni utómunkálatokat. A sorvégi fű kaszálása közben Imre egy kidobott táskát talált, benne két személyi igazolvánnyal, más személyi dokumentumokkal, banki papírokkal, bankkártyával, több más, kevésbé releváns személyes tárggyal, üres pénztárcával stb. A bankkártyára még a PIN-kód is rá volt írva tollal! A végtelenül becsületes, tisztességes emberek első gondja volt, hogy miként értesíthetnék az igazolvány tulajdonosait a leleményről. Sejtették, hogy ezt a táskát valahol ellopták, „kizsigerelték” és kidobták. Ahogy hazaértek, telefonon kapcsolatba léptek a személyi igazolványok gazdáival. A budaörsi idős emberek hozzátartozója jött el Sós-kútra, hogy átvegye, amit még meghagyott a tolvaj. Imre és Marika elképedve hallgatta, milyen mesével verte át a most még ismeretlen szélhámos, az öreghegyi nyaralójukban tartózkodó idős embereket. Azzal állított be hozzájuk az idegen, hogy úgymond, „itt a közelben vettek telket, és gyerekeitől elszökött az aranyhörcsög, ide szaladt e nyaralóba, segítsenek már

megtalálni, megfogni”. A gyanútlan emberek az idegennel együtt kezdtek keresni a fránya aranyhörcsögöt, amely nem is létezett. Eközben a jövevény ellopta a táskát és eltűnt. Miután a benne lévő mintegy 50 ezer forintot kivette, kidobta a táskát G. Imréék telkére. A PIN-kóddal „talált” bankkártyát valószínűsíthetően azért nem használta a trükkös tolvaj, mert tartott attól, hogy a letiltás érvénybe lép, mielőtt ő olyan automatához ér, amely nem lakhelye, „vadászterülete” közelében üzemel. Sok automatánál videokamera örökíti meg a klienseket – kész lebukás. Persze, ez csak egy feltevés.

Pénzt hozott, de még többet elvitt...

A másik történet sértettje egy egyedül élő idős sóskúti hölgy. Nemrég egy idegen azzal állított be hozzá, hogy régóta tartozik 10 ezer forinttal fiának. (Aki egyébként már rég nem él.) „De ő most elhozta, hogy ne nyomja lelkét ez a tartozás”. Amikor mégis átadta volna a pénzt, „kiderült”, hogy „csak húszezrese van.” „Tudna-e visszaadni?” Tudott. Sajnos. Erre azért volt szüksége a szélhámosnak, hogy kilesse, honnan veszi elő a pénzt. Otthagytta a „tartozását”, megkapta a visszajárót, elment. Csakhogy pár perc múlva visszajött, azzal a mesével, hogy kocsiján leszakadt a kipufogó. „Keressünk már egy darab drótot, hogy felkössem, és eljussak az első szervizig”. Amíg a hölgy kereste a drótot, besurrant a házba, s mintegy 40 ezer forintot lopott el – már amennyi volt az általa is ismert helyen –, s a darab drótért is „hálálkodva”, sietve távozott. Mire a gyanúperrel élő hölgy balsejtelme beigazolódott, már botlал üthette nyomát.

Mit lehet ez ellen tenni?

Mindkét sajnálatos történet arról tanúskodik, hogy vannak szélhá-

mosok, akik csakis és kizárólag azon törik fejüket, miként lehet meglepni, átverni jó szándékú, gyanútlan embereket. Mint a fentebbiekből látszik, nemegyszer siker koronázza alantas kísérleteiket.

Mit lehet ez ellen tenni? A témával foglalkozó sajtó és főként a megyei kapitányságok sajtósainak intelmeiből az alábbi tanácsokat kellene megszívlelni, és mind több idős, egyedül élő embert figyelmeztetni e veszélyre!

- A trükkös tolvajok a lopás előtt gyakran érdeklődnek az adott településen egyedül élő idős emberek iránt. A rendőrség azt kéri, hogy ha valaki lakóhelyén ilyet tapasztal, jól figyelje meg a gyanús személyeket, írja fel gépkocsijuk rendszámát és típusát!

- Idegeneket ne engedjenek be a lakásba! Ha ez mégis elkerülhetetlen, idős, kiszolgáltatott emberek ragaszkodjanak egy megbízható szomszéd, ismerős, hozzátartozó jelenlétéhez!

- Legyenek tisztában azzal, hogy a trükkös tolvajok gyakran vásárlás, eladás, pénzváltás, hozott segély, pénz ürügyével férköznek áldozataik bizalmába!

- A közüzemi szolgáltatók vagy hivatalos szervek ismeretlen munkatársaitól is kérjenek fényképes igazolványt! De még jobb megoldás egy megbízható szomszéd, ismerős jelenléte!

- Nagyobb összegű készpénz otthon tartása senkinek sem javallott! Ha van bankkártyájuk, közelében – és még inkább a bankkártyára – ne legyen felírva a PIN-kód!

- A legcsekélyebb gyanú esetén azonnal hívják a 107-es rendőrségi telefonszámot!

Egy sóskúti lakos

Advent

Advent első vasárnapjával megkezdődik az egyházi év, a karácsonyi ünnepek. Az advent elnevezés latin eredetű, (adventus) megérkezést, eljövetelet jelent.

Az egyházban az V. századtól kezdve vált általánossá a karácsony megünneplése. Az advent is csak ezután keletkezett. VII. Gergely pápa a karácsony előtti négy hétben határozta meg az *adventi időszakot*. A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy Szent András apostol ünnepéhez – november 30-hoz – a legközelebb eső vasárnap advent első vasárnapja. Ekkor gyűjtik meg a templomokban és sok családban az *adventi koszorú* első gyertyáját.

Az első adventi koszorút 1838-ban egy protestáns hamburgi lelkész készítette. Egy nagy kereket függesztett a gyermekotthon mennyezetére és gyertyákat tett rá. Karácsonyig az istentiszteleten naponta meggyújtott egyet-egyét. Így jelezte az árvaház gyermekeinek az ünnep közeledtét.

Az idők során a gyertyák száma négyre csökkent, csak a vasárnapok számát jelölve. Templomok adventi koszorúin három gyertya színe lila, egy pedig rózsaszín. Ezek megegyeznek a liturgia színeivel. A rózsaszínt a harmadik vasárnap gyűjtik meg. Ennek jelentése: *Örvendjete az Úrban, mert közel van hozzánk!*

Az adventi időben különös hangulatuk van a hajnali miséknek, a *rorátéknak*. A mise kezdőszava a rorate, jelentése: harmatozzatok!

„Harmatozzatok, égi magasok!
Téged vár epedve, a halandók lelke,
Jöjj el, édes Üdvözítőnk!”

*Nad Betlehemom jasná hviezda, to prekrásne znamenie,
príchod Svetla, lásky, štastia, nositeľa nádeje. Krásne
Vianoce a štastný nový rok Vám praje.*

Slovenská Samospráva, Sósokút

Békés, áldott karácsonyt és sikeres, boldog új esztendőt kíván: a sóskúti Szlovák Önkormányzat

KÖSZÖNET A SEGÍTSÉGÉRT

Ezúton tájékoztatom Sósokút község minden lakosát, a hívőket és nem hívőket egyaránt, hogy ismét példaértékű az összefogás, melyet lakosainknak köszönhetünk. Mindazoknak köszönet jár, akik kisebb, vagy nagyobb összeggel, de hozzájárultak ahhoz, hogy a templomunkban az atya szavainak megértését egy-egy mikrofonnal, és kihangosítóval segítették. A hideg padokon való ülés veszélyeit újabb párnák elkészítésével enyhítettük. Köszönettel tartozunk a kárpitosnak, Szabó Károlynak is, aki munkáját nem számolta, csak az anyagköltséget kérte.

**Köszönjük mindenkinek a hozzájárulást.
Szimandl Sándorné, Annuska néni**

Falu karácsonya, 2007

Szeretettel meghívunk minden érdeklődőt
a 2007. évi

FALU KARÁCSONYA
ünnepségünkre, melyet
az Andreetti Károly Általános
és Művészeti Iskolával közösen rendezünk.

A rendezvény helye:

Polgárok Háza.

Ideje:

2007. december 19. (szerda) 18 óra

Program:

az Andreetti Károly Általános
és Művészeti Iskola műsora;
Hagyományőrző Asszonykórus;
Vecernica táncsoport;
Bara zenekar

Sósokút 2000 Társaság

Karácsony éjjelén

Áldott szent karácsony	Lejött közénk a kis Jézus,
Megérkeztél újra,	Hogy minket szeressen,
Ujjongjon a lelkünk	Legyen velünk életünkben,
Ragyogjon sok gyertya.	S a pokoltól mentsen.

Csoda történt ez éjszakán
Ég és föld csodája,
Kicsi Jézus, drága gyermek
Vigyázz a világra!

T. E.

Karácsonyi fúvoskoncert

A Sósokúti Fúvoszenei Egyesület és az Idősek Gondozási Központja szeretettel meghívja önt és kedves családját a Sósokúti Ifjúsági Zenekar karácsonyi gálakoncertjére, amely 2007. december 23-án, vasárnap, délután 17 órakor kezdődik az Andreetti Károly Általános és Művészeti Iskola tornacsarnokában.

Áldott ünnepeket és boldog új esztendőt kívánunk!

Pumák Sós-kút felett

Egy Liberator lezuhanására való II. világháborús gyerekkori emlékezés után (Légiriadó a cseresznyefa árnyékában. SH. 2007. március.) jelen írás objektív adatok felhasználásával követi szereplőit a felszállástól a végkifejletig, és áttekinti a főszereplő hősies, egyben romantikus, ám ugyanakkor tragikusan végződő életét.

A B-24-ek félpercenként dübörögtek végig a Bari közelében lévő Stornara repülőterének kifutópályáján. Egyik óriást a másik után nyelte el a reggeli napot eltakaró szürkéség. A 456. BG négy századának 30 bombázója bombaterhével nehézkesen emelkedett fel 4500 méterre, ahol már ragyogó napsütésben hosszas körözéssel kezdtek gyülekezni ...

1944. július 2-án vasárnap reggel, több mint 600 db B-24-es és B-17-es repülőgép szállt fel olaszországi repülőterekről, hogy az amerikai tervek alapján – vadászbiztosítás mellett – Budapest rendezőpályaudvarait, olajfinomítóit, repülőterét és más létesítményeit támadja. A 15. AAF összes Bomber Wingje bevetésre került, köztük a 304. BW 456. BG-je is. A különböző repülőterekről felszálló bombázógépek a kijelölt légtérben gyülekeztek, ahol már várták őket az előírt formációkba történő besorolást segítő repülőgépek (ún. zebrák), amelyek legénysége különböző színű jelzőrakéták kilövésével segítette az alakzatokba fejlődést, majd az összeállt oszlop az Adriai tenger irányába fordulva indult el.

A háborúnak ebben a szakaszában az amerikai bombázóoszlopok hossza már meghaladta a 100 km-t is. Általában az élen haladó köteléket védte nagyon erős kíséret. A formációban hátrább lévőket a két oldalon fel-alá cirkáló vadászrepülő-alakulatok biztosították. A négymotorosok vadászvédelmét ezen a napon a 306. Fighter Wing biztosította. Egyik egységének, az 52. FG-nek feladata a Shell olajfinomítóit és a közelben lévő vas-

útállomást támadó 304. BW négy Liberator kötelékének (BG) közvetlen vadászbiztosítása volt. Az 54 db Mustáng vadászgép a dél-olaszországi Madna repülőtérrel indult 7 óra 40 perckor és csatlakozott a 304. BW-hez a kijelölt légtérben.

A bombázóoszlop kötelékei a Dinári-hegyvidék fölött elérték a 6000 méteres magasságot. Az elhasznált üzemanyagtól könnyebb repülőgépek most már gyorsabban emelkedtek. 9 óra 40 perckor az első kötelék már elhagyta Kiskunhalast. Az első bombák 10 óra 10 perckor robbantak a Shell olajfinomítóinál, és a Duna-parti teherpályaudvaron. Az egymás után érkező gépek tovább folytatták a rombolást, majd az elsőnek érkezett 304. BW négy köteléke a célpont felől kirepülve déli irányba fordulva visszaindult.

Amikor a 304. BW négy köteléke célpontjára fordult, a kísérő Mustángok leváltak a bombázókról és déli irányban igyekeztek Érd-Tárnok légtérébe, hogy bevárják a célpont felől kirepülő bombázókat. Félúton azonban tévedésből egy segítséget kérő kötelék rádiójelzésére visszafordultak. Mire rájöttek a tévedésre, igyekeztek visszatérni a védelem nélkül maradt 304. BW-hez, azonban elkéstek. A célpont felől kirepülő bombázó utolsó kötelékét, a 456. BG-t meglepetésszerű magyar vadásztámadás érte.

Ugyanezen a vasárnapon, Veszprém–Jutas repülőterén állomásozó magyar 101. vadászosztály 18 vadászgépének pilótája, köztük Szentgyörgyi Dezső zászlós kapott parancsot bevetésre. A pumafejvel díszített Messerschmitt Me-109-es kötelék 9 óra 40 perckor szállt fel,

ekkor az amerikai légi armada eleje már Kiskunhalas felett repült. A 18 magyar vadászrepülő Komárom légtérében csatlakozott a német vadászrepülőkhöz. Budapest légtérébe érve saját tüzéségi tűzbe kerültek, amely a vadászköteléket erősen megláztotta, ezért a magyar vadászrepülők déli irányba fordultak. A németek, az akkor már a Budapest felett támadó, sőt a fővárost már elhagyó kötelékeket támadták meg, s légi harcba keveredtek az amerikai vadászokkal is. A 18 magyar vadászgép egyedül maradt, ekkor került látószögükbe az 52. FG hibája miatt vadászbiztosítás nélkül maradt, a célpontot elhagyó bombázó Wing utolsó köteléke a 456. BG Érd–Sós-kút légtérében. A magyar vadászgépek parancsnoka azonnal utasítást adott az előttük és alattuk laza harcrendben repülő kb. 30 bombázóból álló kötelék megtámadására. A vadászok felülről zuhantak a bombázókra, amelyek minden fedélzeti fegyverrel elképesztő zárótűzet lőttek a vadászgépekre. Szentgyörgyi Dezső zászlós Me-109 gépevel már nagy távolságból tüzet nyitott a kötelék közepén kiszemelt négymotorosra, majd közelebb kerülve a vadászgép összes tüzefegyverével lőtte. A védekező ösztüzek csíkjai nagyon közel mentek el mellette. Aztán egyszer csak ott volt előtte a Liberator hatalmas szárnya, ismét tüzelni kezdett, géppuskával majd gépágyúval. Úgy ötven méterre a Liberatortól megkezdte a leválást bal fordulóval, majd hirtelen jobb fordulóra váltott, hogy a támadást megismételje, de a szárnytőnél erősen sérült, két hajtóművéből vékony füstcsíkot húzó bombázóból ejtőernyők sorozata jött ki. A gép enyhén süllyedve, magát önállósítva kitért köteléke irányából, majd sérült szárnya levált és Pusztazámor–Etyek között, Etyek-Ödönmajor magasságában zuhanásba ment át. Amikor Szentgyörgyi Dezső a gépét

egyenesbe hozta, tőle balra, úgy 30 méterre egy vele párhuzamosan repülő Mustáng pilótájának szemébe nézett s átvillant rajta, ezek többen is lehetnek, de már látta is mögötte a visszatérő többi Mustángot. Ekkor a botkormányt hasra húzva zuhanásba ment át, majd éles fordulóval lerázva a bosszúsomjas Mustángokat, Székesfehérvár irányába indult, maximális sebességet hozva ki gépéből, és nemsokára repülőterükön Veszprémben szerencsésen le is szállt, ahol a többiek nagy része már izgalommal várta. Ekkor aratta Szentgyörgyi Dezső zászlós kilencedik légi győzelmét, és ez volt az első négymotoros bombázója, amit megsemmisített.

E napon a 456. BG hat Liberatorát érte támadás és zuhant le Budapest és a Velencei tó között.

*

Szentgyörgyi Dezső 1915-ben Kőkúton született, elemi és polgári iskoláit Enyingen végezte. Parancsnokai hamar felfigyeltek rá, rátermettsége és szilárd jelleme miatt alkalmasnak találták arra, hogy vadászpilótának képezzék ki. Vitézi címét édesapjától örökölte. A II. világháborúban harci pilótaként vett részt, majd pályája a legendás Puma században folytatódott, amelyet 1944-ben szerveztek Veszprém állomáshellyel a magyar légtér védelmére.

A magyar légierő történetében a Puma század érte el a legkiemelkedőbb eredményt a II. világháború során. A profik között is a legnagyobb Szentgyörgyi Dezső zászlós volt. Több mint 300 bevetéssel, 33

légi győzelemmel a háború legeredményesebb magyar vadászpilótája, az ászok ásza volt. „Vezérünk a bátorság, kísérőnk a szerencse” – szölt a Puma század jelmondata, ami az ászpilóta egész pályáját, életét is jellemezte.

Szentgyörgyi Dezső leckét adott lovagiasságból is ellenfeleinek. Emberségét és mentalitását bizonyítja, hogy 1944 augusztusában „elkapott” egy magányos Hurricant a Balaton felett, az szárnybillegetéssel jelezte, hogy nincs lőszer, megadja magát. Szentgyörgyi nem végzett az angollal, hanem kikísérte az ország légtéréből és megakadályozta, hogy az időközben odaérkező Me-110 rombolókötélék lelője. A 60-as években aztán a MALÉV főpilótájaként Londonba repült, ahol egykori ellenfele katonai tiszteletadással, díszzászlóalj élén fogadta a lovagias magyart.

Élete a sors furcsa ironiája: épségben végigharcolta a háborút, túlélte a politikai üldöztetéseket, tevékenyen vette ki részét a polgári repülés fejlesztéséből, de nyugdíját már nem érthette meg. A végzetes baleset, amely elszólította a felhők egykori bajnokát 1971. augusztus 28-án érte, mikor is gépe leszállás közben – Kastrup repülőtér közelében, Koppenhága térségében – egy hatalmas viharba keveredett, és leszálló szögben érte el a tenger vizét. A hatvan tonnás IL 18-as több száz méterrel siklott a vízen, majd a tengerfenék egyik sziklájába vágódott. Szentgyörgyi Dezső, a gép kapitánya, magát nem kímélve a végsőkig küzdött, hogy mentse, ami ment-

hető. A magassági kormányt oly erővel húzta, hogy megfékezze a katasztrófát, hogy valamennyi izma megszakadt. A hős élete alkonyán, utolsó hőstettként három ember életét mentette meg, köztük Vándor Kálmánét, a neves sportújságíróét is.

A legendás pilóta emlékét, a mezőföld városában, Enyingen méltó módon őrzik. A művelődési háznál elhelyezett emléktáblájánál az idén is méltóan emlékeztek meg vitéz Szentgyörgyi Dezső zászlósra, a II. világháború legeredményesebb pilótájára, a nagyszerű emberre.

A Puma-sztori végül dicsőségesen végződött. A rendszerváltás után a kecskeméti 59. Szengyörgyi Dezső Repülőbázison a MÍG 29-es-es század újra felfesthette gépeire az üvöltő pumafejet. Nem is olyan régen pedig a SAAB svédországi üzeméből kigördült Gripeneken szintén ott díszlik a II. világháború magyar pilótáinak jelvénye és jelmondata: „Vezérünk a bátorság, kísérőnk a szerencse”.

Zalavári Sándor

JEGYZET

Army Air Force(AAF) = szárazföldi haderő légi hadserege

Bomber Wing(BW) = bombázórepülő-ezred
Bomber Group(BG) = bombázórepülő-osztály

Fighter Wing(FW) = vadászpilóta-ezred

Fighter Group(FG) = vadászpilóta-osztály

Mustáng = amerikai vadászpilóta-gép

Hurricane = brit vadászpilóta-gép

B-24 = Liberator amerikai négymotoros nehézbombázó

B-17 = Flying Fortress amerikai négymotoros légierő

FORRÁS

– *Légi háború Magyarország felett II.* Pataky Iván, Rozsos László, Sárhidi Gyula. Zrínyi Kiadó.

– *Elfelejtett hősök.* Bence Csaba. Püldö Kiadó.

– *Tapintható történelem.* A Magyar repülőgéproncs-kutatók hivatalos honlapja.

– *Hadtörténelmi levéltár* (Budapest)

– *Honvédségi Közlöny* évfolyamai (1939-1944)

– *MH 59. Szentgyörgyi Dezső Repülőbázis honlapja.*

– *Felhők lovagjai egykoron és ma.* Napló. Veszprém, 2003.

Bátorság. Kárpáti Igaz Szó (2005).

A Sós-kúti Fúvósze-
nei Egyesület ezúton mond
köszönetet mindazoknak, akik a 2006-os adózási
évben egyesületünk célkitűzéseinek támogatására
a Sós-kúti Ifjúsági Zenekar számára ajánlották fel
adójuk 1%-át.

Örömmel jelenthetjük, hogy a befolyt összeg nagy-
sága az idén: **451 066 forint** volt, amit egyesüle-
tünk a zenekar fenntartására fordít. Köszönjük,
hogy segítenek céljaink elérésében, kérjük önöket,
hogy a jövőben is támogassák a Sós-kúti Fúvósze-
nei Egyesületet! **Adószámunk: 18683655-1-13**

Állatorvosok hatósági ügyeleti beosztása decemberben:

December 15–16. dr. Bándli József 06-20-556-7004
December 23–24. dr. Bánky Áron 06-20-532-4663
December 25–26. dr. Dobsa Aladár 06-20-261-3274
December 30–31. dr. Gubis János 06-20-556-9220
2008. január 1. dr. Gubis János

Nánási-Kolláth Optikai Bt.

A pusztazámori orvosi rendelőben

dr. Nánási Ákos s zemész szakorvos rendel:

- felnőtt- és gyermek-szembetegségek
vizsgálata, kezelése,
- kontaktlencse-vizsgálat, -illesztés,
- cégek, intézmények dolgozóinak
szemészeti szűrővizsgálata.

Szemüvegkeretek nagy választékban kaphatók
és a szemüveget igény szerinti
ESSILOR lencsével elkészítjük!

Karácsonyi akciós szemüvegkeret-vásárlás!

Rendelési idő: előjegyzés alapján

Helye: Pusztazámor, Kossuth u. 1.

Bejelentkezés: 06-30-640-5774-es telefonszámon
Sós-kútiaknak a szűrés/szemvizsgálat ingyenes!

Jézus szeret!
Jézus meggyógyít!
Jézus békeséget ad!
INGYEN!

Jim Sanders tanítványai evangéliumot hirdetnek,
tanítanak, és kézrátétellel imádkoznak a hívőkért.
Vallják, hogy nem ők, hanem **Jézus Krisztus** gyó-
gyít az **Ige** által.

Helyi alkalom: Sós-kút, Idősek Háza
Minden hét csütörtökén 17:30-tól

KITÜNTETÉS

Schillerné Dékány Éva sós-kúti lakos nívó- és élet-
műdíjas táncpedagógus 2007. augusztus 20-a al-
kalmából a Magyar Köztársaság bronz érdemke-
resztjét kapta.

ANYAKÖNYVI HÍREK

Házasságkötés (2007. július–november)

Kovács János–Marczinkovics Teodóra
Kovács Zoltán László–Czuk Hedvig
Bereczki Péter–Erdélyi Anasztázia
Rác Krisztián József–Mészáros Mónika
Hóbor Zoltán–Szilágyi Márta
Szilágyi István–Szeitli Judit Márta
Auerbach József–Farkas Zsuzsanna
Haag Dénes– Sófalvi Adrienn Ágnes
Tormási Arnold–Haász Annamária
Juhász Mihály–Kulcsár Diána

Születések (2007. július–december)

Biri Sándor 2007. 07. 14. édesanyja: Potyondi Éva
Szabó Hanna 2007. 07. 26. édesanyja: Csékey Adrienn
Tóth Artúr Péter 2007. 08. 04. édesanyja: Szalay Nóra
Mihalicza Milán 2007. 09. 06. édesanyja: Tóth Gabriella
Barátki Viktor 2007. 09. 13. édesanyja: Drevenka Andrea
Putnoki Rebeka 2007. 10. 04. édesanyja: Putnoki Rebeka
Hegedüs Fülöp 2007. 10. 10. édesanyja: Püspöki Borbála
Haag Dénes Balázs 2007. 10. 18. édesanyja: Sófalvi Adrienn
Keresztes Ivett 2007. 11. 04. édesanyja: Ondok Mariann
Szalai Málna 2007. 11. 30. édesanyja: Chrenkó Edina

Halálozás (2007. július–december)

Brosek Imréné Rihó Erzsébet (1922)
Marczinkovics Béláné (1923)
Dobos Istvánné Csók Anna (1928)
Kiss István (1928)
Reiner Imre (1930)
Melis Kovács Julianna (1932)
Lakatos Bertalan (1932)
Melis Gézáne (1932)
Éry Béla (1934)
Szántó Béla (1937)
Lazók Miklós (1940)
Szabó József (1940)
Zboznovics Teréz Etelka (1944)
Marsovszki Tibor Gábor (1944)
Chrenkó Ferenc (1948)
Pércsi Gyula (1949)
Szitás Erzsébet (1951)
Tarnai József (1956)
Kocziha Jánosné (1959)
Szekeresné Lakatos Mária (1962)

A Budafer Zrt. állásajánlatai

Az 1991-ben alakult acél-nagykereskedéssel foglalkozó Budafer Zrt. Sóskút külterületén, az SKT ipari parkban felépítette legújabb telephelyét, mely 2008. január 1-jén nyílik meg. Az új telephely működtetéséhez keresünk kollégákat az alábbi pozíciókra:

POZÍCIÓ	LÉT SZÁM (fő)	VÉGZETTSÉG	SAKMAI GYAKORLAT, ELVÁRÁSOK
ADMINISZTRÁTOR	2	középfokú iskolai végzettség	2 év szakmai gyakorlat adminisztratív tevékenységben, számlakezelési-számlaügyintézési ismeret előnyt jelent.
RECEPCIÓS	1	középfokú iskolai végzettség, min. alacsony angolnyelv tudás	1 év gyakorlat adminisztratív/recepciósi tevékenységben
TITKÁRNŐ	1	középfokú iskolai végzettség, min. alacsony angolnyelv tudás	2 év szakmai gyakorlat, 10 ujjas vakon gépelés, Word és Excel ismeret szükséges. Precizitás, lojalitás és megbízhatóság.
4 ÓRÁBAN DOLGOZÓ ÜGYINTÉZŐ	1	középfokú iskolai végzettség, B kat. Jogositvány	Reggel 9-től 13-ig személygépkocsi vezetési gyakorlattal rendelkező ügyintézőt keresünk. Napi feladatok: az érdeklődő postára leveleket elvinni és hozni, banki és kisebb volumenű ügyek, Budafer Zrt.-én kívüli ügyintézés.
ÜZLETKÖTŐ-ÉRTÉKESÍTŐ	4	közép- vagy felsőfokú iskolai végzettség,	1-3 év szakmai tapasztalat kis és nagykereskedők, cégek, egyéni felhasználók részére történő értékesítésben. Acéláru-ismeret előnyt jelent
RAKTÁRVEZETŐ	1	középfokú iskolai végzettség, felsőfokú raktárkezelői végzettség	2-3 év szakmai gyakorlat raktárvezetői munkakörben.
FIZIKAI, RAKODÓ MUNKÁSOKHOZ CSOPORTVEZETŐ	2	szakmunkás végzettség	
DARUKEZELŐ	3	alsóvezérlésű futódaru kezelői végzettség	2 év szakmai gyakorlat darukezelőként.
TEHERGÉPKOCSI VEZETŐ	2	C,E jogositvány	2 év NEHÉZ PÓTKOCSI-val ellátott tehergépkocsi vezetési gyakorlat.
TEHERGÉPKOCSI-VEZETŐ	3	C,E jogositvány	2 év NYERGES-VONTATÓ-val ellátott tehergépkocsi vezetési gyakorlat.
FIZIKAI, RAKODÓMUNKÁS	10	szakmunkás végzettség	
KARBANTARTÓ	1	víz-gáz-fűtészerező, daru- és gépszerezési ismeret	3-5 év gyakorlat általános karbantartási feladatok terén. Illetve 2 év daru- és gépszerezési gyakorlat.

Az önéletrajzokat a 1329 Budapest, Pf. 85. levelezési címre, illetve az allas@budafer.hu e-mail címre várjuk. A Budafer Zrt. vezetősége

Az ORION Elektronikai Kft. állásajánlatai

Az ORION Elektronikai Kft. hamarosan – az előzetes tervek szerint 2008. január elején – megkezdi működését Sós-kúton. A cég munkatársakat keres a következő munkakörök ellátására:

POZÍCIÓ	LÉTSZÁM	VÉGZETTSÉG	SZAKMAI GYAKORLAT	EGYÉB
Minőségellenőr	1 fő	szakközép, vagy szakmunkásképző iskola, <i>elektronikai végzettség előny</i>	3–5 év háztartási és/vagy szórakoztató elektronikai termékekhez kapcsolódó gyakorlat	
Vámügyintéző	1 fő	Külkereskedelmi, szállítmányozási ügyintéző. Közép vagy felsőfokú vámügyintézői szakvizsga	2–3 év	
Raktárvezető	1 fő	min. középfokú logisztikai, kereskedelmi végzettség	2–6 év gyakorlat	
Raktárkezelő	4 fő	szakmunkás, vagy szakközépfokú végzettség	min. 1–3 év gyakorlat, targoncakezelői vizsga	<i>Magastargonca-kezelői gyakorlat előny</i>
Karbantartó	1 fő	Víz- gáz- és fűtészerező	3–5 év gyakorlat általános karbantartási feladatok terén	adminisztratív tevékenységben szerzett gyakorlat
Biztonsági őr	2 fő	személy- és vagyonőri vizsga	1–5 év	Hatósági erkölcsi bizonyítvány
Értékesítési adminisztrátor	4 fő	középfokú iskolai végzettség	gyakorlat adminisztratív tevékenységben ill. számlakezelés és számlaügyintézés területen	
Gépkocsivezető	8 fő	C kategóriás jogosítvány	3–6 év	PAV, hatósági erkölcsi bizonyítvány
Javító műszerész	8 fő	műszerész végzettség	gyakorlat – DVD, TV, LCD/PLAZMA TV – háztartási gépek javításában	
Üzletkötő, értékesítő	4 fő	közép- vagy felsőfokú iskolai végzettség, min. középfokú angolnyelv-tudás	1–3 év szakmai tapasztalat kis- és nagykereskedők, cégek, egyéni felhasználók részére történő értékesítésében	

Jelentkezni lehet szakmai önéletrajzzal a következő címen:

ORION Elektronikai Kft. 1106 Budapest, Jászberényi út 29.

Telefax: 06 1 260 6520, e-mail: hrd@orion.hu; hrd@orionelec.com

Az önéletrajzok a községházán is leadhatók, azokat haladéktalanul továbbítják!

Elkészült az ORION beruházása, amely 34 munkahelyet biztosít

Kész a Budaferr nagykereskedelmi telephelye újabb 31 munkahellyel

Hamarosan elkészül a Mapei üzem bővítése

Még ebben az évben szeretnék átadni a szárazhabarcs-keverő üzemet is

A sósokúti gyerekek
a templomi orgona felújításáért

ADVENTI

jótekonysági koncert

2007

Sósokút Római Katolikus templom
2007. december 16. Vasárnap, 15 óra